

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 65

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος
18 Φεβρουαρίου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 65/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 65/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-138/17 P και C-146/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά Gascogne Sack Deutschland GmbH, πρώην Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA, παρεμβαίνουσας πρωτοδικώς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-138/17), Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-146/17) (Αίτηση αναίρεσως — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Υπέρμετρη χρονική διάρκεια της δίκης στο πλαίσιο δύο υποθέσεων που ήχθησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι πρωτοδικώς ενάγουσες — Υλική ζημία — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Τόκοι υπερημερίας — Μη υλική ζημία)

2

2019/C 65/03

Υπόθεση C-150/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά Kendrion NV, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσως — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Υπέρμετρη χρονική διάρκεια της δίκης στο πλαίσιο υποθέσεως αχθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η πρωτοδικώς ενάγουσα — Υλική ζημία — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Τόκοι υπερημερίας — Μη υλική ζημία)

3

EL

2019/C 65/04	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-174/17 Ρ και C-222/17 Ρ: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-174/17 Ρ), Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-222/17 Ρ) (Αίτηση αναίρεσης — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Υπέρμετρη χρονική διάρκεια της δίκης στο πλαίσιο δύο υποθέσεων που ήχθησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι πρωτοδίκως ενάγουσες — Υλική ζημία — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Τόκοι υπερημερίας)	4
2019/C 65/05	Υπόθεση C-216/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl κατά Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 5 — Άρθρο 32, παράγραφος 2 — Σύναψη δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Συμφωνίες-πλαίσια — Ρήτρα επεκτάσεως της συμφωνίας πλαισίου σε άλλες αναθέτουσες αρχές — Αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων — Μη καθορισμός του αριθμού των συνακλούθων δημοσίων συμβάσεων ή καθορισμός με παραπομπή στις συνήθεις ανάγκες των αναθετουσών αρχών που δεν έχουν υπογράψει τη συμφωνία-πλαίσιο — Απαγορεύεται)	5
2019/C 65/06	Υπόθεση C-219/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) κατά Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS) [Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Απόκτηση ειδικής συμμετοχής σε πιστωτικό ίδρυμα — Διαδικασία που διέπεται από την οδηγία 2013/36/ΕΕ καθώς και από τον κανονισμό (ΕΕ) 1024/2013 και τον κανονισμό (ΕΕ) 468/2014 — Σύνθετη διοικητική διαδικασία — Αποκλειστική εξουσία λήψεως αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) — Προσφυγή κατά προπαρασκευαστικών πράξεων που εκδόθηκαν από την εθνική αρμόδια αρχή — Αιτίαση περί παραβιάσεως του δεδικασμένου που απορρέει από εθνική απόφαση]	6
2019/C 65/07	Υπόθεση C-298/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — France Télévisions SA κατά Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA) (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών — Επιχείρηση η οποία παρέχει δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για τη διάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό — Επιχείρηση η οποία προσφέρει δυνατότητα παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο — Υποχρεώσεις μεταφοράς σήματος)	7
2019/C 65/08	Υπόθεση C-367/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — S κατά EA, EB, EC [Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε' — Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως — Αίτηση τροποποίησης των προδιαγραφών — Χοιρομέρι προερχόμενο από την περιοχή του Μέλανος Δρυμού, Γερμανία («Schwarzwälder Schinken») — Ρήτρες προστασίας εντός της περιοχής παραγωγής — Δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 ή του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012]	7
2019/C 65/09	Υπόθεση C-374/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt B κατά A-Brauerei (Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Φόρος μεταβίβασης ακινήτων — Απαλλαγή — Μεταβιβάσεις της κυριότητας ακινήτου που επήλθαν λόγω πράξεων μετατροπής που διενεργήθηκαν εντός ορισμένων ομίλων εταιριών — Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» — Προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα — Δικαιολόγηση)	8
2019/C 65/10	Υπόθεση C-375/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκατάστασης και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παιχνίδια — Παραχώρηση της διαχείρισης της υπηρεσίας του αυτοματοποιημένου παιχνιδιού λόττο και των λοιπών παιχνιδιών προκαθορισμένης απόδοσης, με βάση το μοντέλο του μοναδικού παραχωρησιούχου — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)	9

2019/C 65/11	Υπόθεση C-385/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Torsten Hein κατά Albert Holzkamm GmbH & Co. (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιτρέπει να ορίζεται με συλλογική σύμβαση ότι, σε περίπτωση εφαρμογής συστήματος εκ περιτροπής εργασίας, οι περίοδοι μη παροχής εργασίας λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των αποδοχών ετήσιας άδειας — Διαχρονικά αποτελέσματα των αποφάσεων περί ερμηνείας)	10
2019/C 65/12	Συγκεκριασθείσες υποθέσεις C-412/17 και C-474/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17) [Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 — Κοινοτικός κώδικας σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) — Άρθρα 20 και 21 — Κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα του χώρου Σένγκεν — Έλεγχος εντός της επικράτειας κράτους μέλους — Μέτρα που έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο με αυτό των συνοριακών ελέγχων — Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει σε επιχείρηση εκμεταλλεύσεως λεωφορείων που διασχίζουν εσωτερικά σύνορα του χώρου Σένγκεν να ελέγχει τα διαβατήρια και τους τίτλους διαμονής των επιβατών — Κύρωση — Απειλή επιβολής χρηματικής ποινής]	11
2019/C 65/13	Υπόθεση C-414/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Δημοκρατία της Τσεχίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ALEX CZ a. s. κατά Odvolací finanční ředitelství (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημεία i και iii — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Άρθρο 138, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β' — Ενδοκοινοτικές παραδόσεις — Αλυσιδωτές συναλλαγές με ενιαία μεταφορά — Καταλογισμός της μεταφοράς — Μεταφορά υπό καθεστώς αναστολής της καταβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης — Επιρροή επί του χαρακτηρισμού ενδοκοινοτικής απόκτησης)	11
2019/C 65/14	Υπόθεση C-422/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Szeł Krajowej Administracji Skarbowej κατά Skarpa Travel sp. z o.o. [Προδικαστική παραπομπή — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Γενεσιουργός αιτία του φόρου — Ειδικό καθεστώς για τα πρακτορεία ταξιδιών — Άρθρα 65 και 308 — Περιθώριο κέρδους πρακτορείου ταξιδιών — Προσδιορισμός του περιθωρίου κέρδους — Εισπραξη προκαταβολών πριν από την παροχή ταξιδιωτικών υπηρεσιών από το πρακτορείο ταξιδιών — Πραγματικό κόστος με το οποίο επιβαρύνεται το πρακτορείο ταξιδιών]	12
2019/C 65/15	Υπόθεση C-492/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Landgericht Tübingen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Südwestrundfunk κατά Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte (Προδικαστική παραπομπή — Εισοχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί — Χρηματοδότηση — Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία υποχρεώνει κάθε ενήλικο που είναι κάτοχος οικίας στο εθνικό έδαφος να καταβάλλει εισφορά στους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς)	13
2019/C 65/16	Υπόθεση C-493/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesverfassungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Heinrich Weiss κ.λπ. — δικαστική διαδικασία η οποία κινήθηκε από Heinrich Weiss κ.λπ. [Προδικαστική παραπομπή — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Απόφαση (ΕΕ) 2015/774 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Κύρος — Πρόγραμμα αγοράς στοιχείων του ενεργητικού του δημόσιου τομέα στις δευτερογενείς αγορές — Άρθρα 119 και 127 ΣΛΕΕ — Αρμοδιότητες της ΕΚΤ και του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών — Διατήρηση της σταθερότητας των τιμών — Αναλογικότητα — Άρθρο 123 ΣΛΕΕ — Απαγόρευση νομισματικής χρηματοδότησης των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ]	14
2019/C 65/17	Υπόθεση C-514/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του Margin-Simion Sut (Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Άρθρο 4, σημείο 6 — Λόγος προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως — Αξίοποινη πράξη για την οποία επιβλήθηκε στερητική της ελευθερίας ποινή εντός του κράτους εκδόσεως του εντάλματος και η οποία τιμωρείται μόνο με ποινή προστίμου στο κράτος εκτελέσεως)	14

2019/C 65/18	Υπόθεση C-530/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 — Μγκόλια Γιανονυχ Azaron κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσης — Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Καταχώριση του ονόματος του ανααιρεσιόντος στον κατάλογο — Απόφαση αρχής τρίτου κράτους — Υποχρέωση του Συμβουλίου να εξακριβώσει ότι η απόφαση αυτή ελήφθη υπό συνθήκες σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)	15
2019/C 65/19	Υπόθεση C-552/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alpenchalets Resorts GmbH κατά Finanzamt München Abteilung Körperschaften [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Ειδικό καθεστώς για τα πρακτορεία ταξιδιών — Παροχή κατοικίας διακοπών που εκμισθώνεται από άλλους υποκείμενους στον φόρο — Πρόσθετες παροχές — Κύριες και παρεπόμενες υπηρεσίες — Μειωμένοι φορολογικοί συντελεστές — Καταλύματα που παρέχονται από πρακτορείο ταξιδιών ιδίω ονόματι]	16
2019/C 65/20	Υπόθεση C-572/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Imran Syed (Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Δικαίωμα διανομής — Παραποίηση/απομίμηση σήματος — Εμπορεύματα φέροντα σχέδιο προστατευόμενο από δικαίωμα του δημιουργού, τα οποία προορίζονται για πώληση — Αποθήκευση για εμπορικούς σκοπούς — Αποθήκη σε διαφορετικό χώρο από τον τόπο πωλήσεως)	16
2019/C 65/21	Υπόθεση C-667/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francesca Cadeddu κατά Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna — Agenzia regionale per il lavoro [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 — Άρθρο 2, σημείο 4 — Έννοια του «δικαιούχου» — Άρθρο 80 — Απαγόρευση αφαιρέσεως ποσού ή παρακρατήσεις επί των καταβαλλόμενων ποσών — Άλλη ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος — Έννοια — Υποτροφία συγχρηματοδοτούμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Εξομοίωση με εισοδήματα από μισθωτή εργασία — Παρακράτηση έναντι οφειλμένου φόρου εισοδήματος προσαυξημένη κατά τον πρόσθετο περιφερειακό φόρο και τον πρόσθετο δημοτικό φόρο]	17
2019/C 65/22	Υπόθεση C-17/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunalul Mureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Arcsom Select SA [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 19 και 29 καθώς και άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ' — Μεταβίβαση συνόλου ή μέρους συνόλου αγαθών — Απαλλαγή της μισθώσεως ακινήτων — Σύμβαση μισθώσεως αφορώσα ακίνητο που χρησιμοποιείται για εμπορική εκμετάλλευση και τα κινητά αγαθά που απαιτούνται για την εν λόγω εκμετάλλευση — Παροχές σχετικές με το ακίνητο για τις οποίες έλαβε χώρα έκπτωση του ΦΠΑ — Διακανονισμός]	18
2019/C 65/23	Υπόθεση C-51/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας [Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Διοικητική πρακτική η οποία συνίσταται στην επιβολή ΦΠΑ στην αμοιβή που οφείλεται βάσει του δικαιώματος παρακολούθησης στον δημιουργό πρωτότυπου έργου τέχνης]	18
2019/C 65/24	Υπόθεση C-621/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (Ολομέλεια) της 10ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Court of Session (Σκωτία) (Εδιμβούργο — Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Andy Wightman κ.λπ. κατά Secretary of State for Exiting the European Union (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 50 ΣΕΕ — Γνωστοποίηση από κράτος μέλος της πρόθεσής του να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Συνέπειες της γνωστοποίησης — Δικαίωμα μονομερούς ανάκλησης της γνωστοποίησης — Προϋποθέσεις)	19
2019/C 65/25	Υπόθεση C-370/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați (Ρουμανία) στις 5 Ιουνίου 2018 — Uniunea Națională a Barourilor din România κατά Marcel-Vasile Holunga	20
2019/C 65/26	Υπόθεση C-408/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιουνίου 2018 η Senetic S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-207/17, Senetic κατά EUIPO	20
2019/C 65/27	Υπόθεση C-409/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιουνίου 2018 η Senetic S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-208/17, Senetic κατά EUIPO	20

2019/C 65/28	Υπόθεση C-533/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Αυγούστου 2018 η Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-165/17, Emcur κατά EUIPO	21
2019/C 65/29	Υπόθεση C-634/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Słupsku (Πολωνία) στις 11 Οκτωβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά JI	21
2019/C 65/30	Υπόθεση C-671/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Chełmnie (Πολωνία) στις 29 Οκτωβρίου 2018 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά ZP	22
2019/C 65/31	Υπόθεση C-708/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 6 Νοεμβρίου 2018 — TK κατά Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA	23
2019/C 65/32	Υπόθεση C-716/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 14 Νοεμβρίου 2018 — CT κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul Soluționare Contestații 1	24
2019/C 65/33	Υπόθεση C-731/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2018 η Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-737/14, Vnesheconombank (VEB) κατά Συμβουλίου	25
2019/C 65/34	Υπόθεση C-753/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 30 Νοεμβρίου 2018 — Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) κατά Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB	26
2019/C 65/35	Υπόθεση C-759/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Judecătoria Rădăuți (Ρουμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — OF κατά PG	26
2019/C 65/36	Υπόθεση C-792/18 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2018 ο Jean-Francois Jalkh κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-26/17, Jalkh κατά Κοινοβουλίου	27
2019/C 65/37	Υπόθεση C-793/18 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2018 ο Jean-Francois Jalkh κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-27/17, Jalkh κατά Κοινοβουλίου	29
2019/C 65/38	Υπόθεση C-831/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-29/17, RQ κατά Επιτροπής	30

Γενικό Δικαστήριο

2019/C 65/39	Υπόθεση T-531/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2018 — Coveris Rigid France κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των συσκευασιών τροφίμων για λιανική πώληση — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Αρχή της προσωποπαγούς ευθύνης — Απουσία οικονομικής συνέχειας — Ίση μεταχείριση)	32
2019/C 65/40	Υπόθεση T-115/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2018 — Tomasz Kawałko/Trofeum κατά EUIPO — Ferrero (KINDERPRAMS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης KINDERPRAMS — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα Kinder — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ταυτότητα ή ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	32
2019/C 65/41	Υπόθεση T-539/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — GM κ.λπ. κατά Επιτροπής [Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσης — Μεταβατικοί κανόνες για την κατάταξη σε τύπους θέσεως — Άρθρο 31 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Βοηθοί υπό μεταβατικό καθεστώς — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Αποκλεισμός των υπαλλήλων AST 9 από τη διαδικασία προαγωγής — Έλλειψη βλαπτικής πράξεως — Επιβεβαιωτική πράξη — Εκκρεμοδικία — Προδήλως απαραδέκτο — Άρθρο 129 του Κανονισμού Διαδικασίας — Ένσταση απαραδέκτου — Άρθρο 130 του Κανονισμού Διαδικασίας]	33

2019/C 65/42	Υπόθεση T-834/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — QC κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016 — Δελτίο Τύπου — Έννοια της «διεθνούς συμφωνίας» — Προσδιορισμός του συντάκτη της πράξεως — Εμβέλεια της πράξεως — Σύνοδος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου — Σύνοδος των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται στις κτιριακές εγκαταστάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ιδιότητα των εκπροσώπων των κρατών μελών της Ένωσης κατά τη συνάντηση με τον εκπρόσωπο τρίτου κράτους — Άρθρο 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Αναρμοδιότητα)	34
2019/C 65/43	Υπόθεση T-890/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακύρωσης — Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσια χρηματοδότηση της σταθερής σιδηροδρομικής-οδικής ζεύξης του Fehmarn Belt — Μεμονωμένες ενισχύσεις — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Αμιγώς επιβεβαιωτική πράξη — Προπαρασκευαστική πράξη — Απαράδεκτο)	34
2019/C 65/44	Υπόθεση T-891/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής (Προσφυγή κατά παράλειψης — Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσια χρηματοδότηση της σταθερής σιδηροδρομικής-οδικής ζεύξης του Fehmarn Belt — Μεμονωμένες ενισχύσεις — Θέση την οποία λαμβάνει η Επιτροπή — Απαράδεκτο)	35
2019/C 65/45	Υπόθεση T-447/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Bowles κατά ΕΚΤ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Απόφαση διορισμού για τη θέση του συμβούλου του προέδρου και συντονιστή του συμβουλίου της διευθύνσεως — Έλλειψη βλαπτικής πράξεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)	36
2019/C 65/46	Υπόθεση T-565/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — CheapFlights International κατά EUIPO — Momondo Group (Cheapflights) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Cheapflights — Παραπομπή της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος ενώπιον του εξεταστή για εξέταση απόλυτων λόγων απαράδεκτου — Αμφισβήτηση από τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος — Αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως περιέχουσα εκτίμηση της εγκυρότητας του προγενέστερου σήματος — Αμφισβήτηση από τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος — Εν μέρει απαράδεκτο — Αντίθετα αιτήματα υποβαλλόμενα βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 — Ανάκληση της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Μερική κατάργηση δίκης]	36
2019/C 65/47	Υπόθεση T-739/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Euracoal κ.λπ. κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον — Οδηγία 2010/75/ΕΕ — Συμπεράσματα για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές — Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/1442 — Πράξη που δεν επηρεάζει άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]	37
2019/C 65/48	Υπόθεση T-5/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — Hamburg Beer Company κατά EUIPO (Hamburg BEER COMPANY) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Hamburg BEER COMPANY — Απόλυτος λόγος απαράδεκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη»	38
2019/C 65/49	Υπόθεση T-6/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — Hamburg Beer Company κατά EUIPO (Hamburg Beer Company) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Hamburg Beer Company — Απόλυτος λόγος απαράδεκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη»	39
2019/C 65/50	Υπόθεση T-70/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Sonova Holding κατά EUIPO (HEAR THE WORLD) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HEAR THE WORLD — Απόλυτος λόγος απαράδεκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)	39
2019/C 65/51	Υπόθεση T-702/18: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Durand κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	40
2019/C 65/52	Υπόθεση T-720/18: Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2018 — AMVAC Netherlands κατά EFSA	40
2019/C 65/53	Υπόθεση T-725/18: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Intercontinental Exchange Holdings κατά EUIPO (BRENT)	41

2019/C 65/54	Υπόθεση T-726/18: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Melin κατά Κοινοβουλίου	42
2019/C 65/55	Υπόθεση T-736/18: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Runnebaum Invest κατά EUIPO — Berg Toys Beheer (Bergsteiger)	43
2019/C 65/56	Υπόθεση T-738/18: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — Dragnea κατά Επιτροπής	43
2019/C 65/57	Υπόθεση T-743/18: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2018 — Japan Tobacco κατά EUIPO — IJ. Tobacco Industry (I.J. TOBACCO INDUSTRY)	44
2019/C 65/58	Υπόθεση T-744/18: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2018 — Oakley κατά EUIPO — Xuebo Ye (Απεικόνιση διακεκομμένης ελλειπτικής καμπύλης)	45
2019/C 65/59	Υπόθεση T-749/18: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2018 — Daimler κατά EUIPO (ROAD EFFICIENCY)	45
2019/C 65/60	Υπόθεση T-753/18: Προσφυγή της 26ης Δεκεμβρίου 2018 — C&A κατά EUIPO (#BESTDEAL)	46
2019/C 65/61	Υπόθεση T-116/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2018 — Darmanin κατά EASO	47
2019/C 65/62	Υπόθεση T-122/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Shimano Europe (PRO)	47
2019/C 65/63	Υπόθεση T-520/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)	47
2019/C 65/64	Υπόθεση T-521/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGC BROKERAGE)	47
2019/C 65/65	Υπόθεση T-522/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO — Bankgirocentralen BGC (AUREL BGC)	48
2019/C 65/66	Υπόθεση T-523/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGCPRO)	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2019/C 65/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 54 της 11.2.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 44 της 4.2.2019

EE C 35 της 28.1.2019

EE C 25 της 21.1.2019

EE C 16 της 14.1.2019

EE C 4 της 7.1.2019

EE C 455 της 17.12.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά Gascogne Sack Deutschland GmbH, πρώην Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA, παρεμβαίνουσας πρωτοδίκως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-138/17), Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-146/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-138/17 P και C-146/17 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Υπέρμετρη χρονική διάρκεια της δίκης στο πλαίσιο δύο υποθέσεων που ήχθησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι πρωτοδίκως ενάγουσες — Υλική ζημία — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Τόκοι υπερημερίας — Μη υλική ζημία)

(2019/C 65/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-138/17 P)

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και Á. Almendros Manzano)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Gascogne Sack Deutschland GmbH, πρώην Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne SA (εκπρόσωποι: F. Puel και E. Durand, avocats), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Urraca Cavedies, S. Noë και F. Erlbacher)

Υπόθεση (C-146/17 P)

Αναρρεσείουσες: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne SA (εκπρόσωποι: F. Puel και E. Durand, avocats)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και Á. Almendros Manzano), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 10ης Ιανουαρίου 2017, Gascogne Sack Deutschland και Gascogne κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης (T-577/14, EU:T:2017:1).
- 2) Απορρίπτει την αναίρεση στην υπόθεση C-146/17 P που άσκησαν οι Gascogne Sack Deutschland GmbH και Gascogne SA.

- 3) Απορρίπτει την ασηκθείσα από τις Gascogne Sack Deutschland GmbH και Gascogne SA αγωγή αποζημιώσεως, καθόσον έχει ως αίτημα την επιδίκαση αποζημιώσεως ύψους 187 571 ευρώ σε αποκατάσταση της προβαλλομένης υλικής ζημίας που συνίσταται στην καταβολή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως πέραν της εύλογης διάρκειας της δίκης στο πλαίσιο των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2011, *Groupe Gascogne κατά Επιτροπής* (T-72/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:671), και της 16ης Νοεμβρίου 2011, *Sachsa Verpackung κατά Επιτροπής* (T-79/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:674).
- 4) Οι Gascogne Sack Deutschland GmbH και Gascogne SA φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως, καθώς και τα έξοδά τους στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φέρει τα έξοδά της στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της τόσο στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας όσο και στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση C-138/17 P.

(¹) EE C 151 της 15.5.2017.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Ένωση,
εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά Kendrion NV, Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-150/17 P) (¹)**

**(Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Υπέρμετρη
χρονική διάρκεια της δίκης στο πλαίσιο υποθέσεως αχθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της
Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η πρωτοδίκως
ενάγουσα — Υλική ζημία — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Τόκοι
υπερμερείας — Μη υλική ζημία)**

(2019/C 65/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και E. Beysen)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Kendrion NV (εκπρόσωποι: Y. de Vries, T. Ottervanger και E. Besselink, advocaten), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Urraca Caviedes, S. Noë και F. Erlbacher)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 1ης Φεβρουαρίου 2017, *Kendrion κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης* (T-479/14, EU:T:2017:48).
- 2) Απορρίπτει την αντανάρευση που άσκησε η Kendrion NV.
- 3) Απορρίπτει την ασηκθείσα από την Kendrion NV αγωγή αποζημιώσεως, καθόσον αποσκοπεί στην αποκατάσταση της υλικής ζημίας που συνίσταται στην καταβολή εξόδων τραπεζικής εγγυήσεως πέραν της εύλογης διάρκειας της δίκης στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2011, *Kendrion κατά Επιτροπής* (T-54/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:667).

- 4) Η *Kendrion NV* φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναίρεσης, καθώς και τα έξοδά της στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φέρει τα έξοδά της στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα έξοδά της σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

(¹) EE C 161 της 22.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά *Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA*, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-174/17 P), *Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA* κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (C-222/17 P)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-174/17 P και C-222/17 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Υπέρμετρη χρονική διάρκεια της δίκης στο πλαίσιο δύο υποθέσεων που ήχθησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι πρωτοδικώς ενάγουσες — Υλική ζημία — Έξοδα τραπεζικής εγγυήσεως — Αιτιώδης συνάφεια — Τόκοι υπερημερίας)

(2019/C 65/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

(Υπόθεση C-174/17 P)

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano και P. Giusta, εν συνεχεία J. Inghelram και Á. M. Almendros Manzano)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: *Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez SA* (εκπρόσωποι: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt και S. Moya Izquierdo, abogados), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Urraca Caviedes, S. Noë, F. Erlbacher και F. Castilla Contreras)

(Υπόθεση C-222/17 P)

Ανααιρεσείουσες: *Plásticos Españoles, SA (ASPLA), Armando Álvarez, SA* (εκπρόσωποι: S. Moya Izquierdo και M. Troncoso Ferrer, abogados)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano και P. Giusta, εν συνεχεία J. Inghelram και Á. M. Almendros Manzano), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 17ης Φεβρουαρίου 2017, *ASPLA και Armando Álvarez κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης* (T-40/15, EU:T:2017:105).
- 2) Απορρίπτει την αναίρεση στην υπόθεση C-222/17 P που άσκησαν οι *Plásticos Españoles SA (ASPLA)* και *Armando Álvarez SA*.

- 3) Απορρίπτει την ασηκνεία από τις *Plásticos Españoles SA (ASPLA)* και *Armando Álvarez SA* αγωγή αποζημιώσεως, καθόσον έχει ως αίτημα την επιδίκαση αποζημιώσεως ύψους 3 495 038,66 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστησαν λόγω της υπερβάσεως της εύλογης διάρκειας της δίκης στο πλαίσιο των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 16ης Νοεμβρίου 2011, ASPLA κατά Επιτροπής (T-76/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:672), και της 16ης Νοεμβρίου 2011, Álvarez κατά Επιτροπής (T-78/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:673).
- 4) Οι *Plásticos Españoles SA (ASPLA)* και *Armando Álvarez SA* φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτήσεων ανατρέσεως, καθώς και τα έξοδά τους στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φέρει τα έξοδά της στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.
- 6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της τόσο στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας όσο και στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση C-174/17 P.

(¹) EE C 161 της 22.5.2017.
EE C 213 της 3.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl κατά Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

(Υπόθεση C-216/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 5 — Άρθρο 32, παράγραφος 2 — Σύναψη δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Συμφωνίες-πλαίσια — Ρήτρα επεκτάσεως της συμφωνίας πλαισίου σε άλλες αναθέτουσες αρχές — Αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως των οικονομικών φορέων — Μη καθορισμός του αριθμού των συνακόλουθων δημοσίων συμβάσεων ή καθορισμός με παραπομπή στις συνήθειες ανάγκες των αναθετουσών αρχών που δεν έχουν υπογράψει τη συμφωνία-πλαίσιο — Απαγορεύεται)

(2019/C 65/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Coopservice Soc. coop. arl

κατά

Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica (ASST)

παρισταμένων των: Markas Srl, ATI — Zanetti Arturo & C. Srl e in proprio, Regione Lombardia

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 5, και το άρθρο 32, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχουν την έννοια ότι:

— μια αναθέτουσα αρχή μπορεί να ενεργεί για λογαριασμό της και για λογαριασμό άλλων αναθετουσών αρχών οι οποίες καθορίζονται σαφώς χωρίς να συμβάλλονται άμεσα στη συμφωνία-πλαίσιο, εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις της δημοσιότητας και της ασφάλειας δικαίου και, επομένως, της διαφάνειας και

- αποκλείεται ο μη καθορισμός από τις αναθέτουσες αρχές που δεν έχουν υπογράψει την εν λόγω συμφωνία-πλαίσιο της ποσότητας των παροχών που μπορούν να ζητήσουν όταν συνάψουν τις εκτελεστικές της συμφωνίας αυτής συμβάσεις ή ο καθορισμός της ποσότητας αυτής με παραπομπή στις συνήθεις ανάγκες τους, καθώς κάτι τέτοιο θα συνιστούσε παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων που ενδιαφέρονται για τη σύναψη της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου.

(¹) EE C 277 της 21.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) κατά Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Υπόθεση C-219/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων — Απόκτηση ειδικής συμμετοχής σε πιστωτικό ίδρυμα — Διαδικασία που διέπεται από την οδηγία 2013/36/ΕΕ καθώς και από τον κανονισμό (ΕΕ) 1024/2013 και τον κανονισμό (ΕΕ) 468/2014 — Σύνθετη διοικητική διαδικασία — Αποκλειστική εξουσία λήψεως αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) — Προσφυγή κατά προπαρασκευαστικών πράξεων που εκδόθηκαν από την εθνική αρμόδια αρχή — Αίτηση περί παραβιάσεως του δεδικασμένου που απορρέει από εθνική απόφαση]

(2019/C 65/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Silvio Berlusconi, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

κατά

Banca d'Italia, Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

παρισταμένων των: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Banca Mediolanum SpA, Holding Italiana Quarta SpA, Fin. Prog. Italia di E. Doris & C. s.a.p.a., Sirefid SpA, Ennio Doris

Διατακτικό

Το άρθρο 263 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει στα εθνικά δικαστήρια να ασκούν έλεγχο νομιμότητας επί των πράξεων που έχουν χαρακτήρα κινήσεως της διαδικασίας, προπαρασκευαστικό χαρακτήρα ή χαρακτήρα μη δεσμευτικής προτάσεως και που έχουν εκδοθεί από τις εθνικές αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 22 και 23 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, των άρθρων 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 15 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και των άρθρων 85, 86 και 87 του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Απριλίου 2014, που θεσπίζει το πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των εθνικών αρμόδιων αρχών και των εθνικών εντεταλμένων αρχών εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (κανονισμού για το πλαίσιο EEM). Δεν ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι ενώπιον εθνικού δικαστηρίου έχει ασκηθεί ειδική προσφυγή ακυρώσεως λόγω παραβιάσεως του δεδικασμένου που απορρέει από εθνική δικαστική απόφαση.

(¹) EE C 283 της 28.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — France Télévisions SA κατά Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Υπόθεση C-298/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2002/22/EK — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών — Επιχείρηση η οποία παρέχει δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για τη διάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό — Επιχείρηση η οποία προσφέρει δυνατότητα παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο — Υποχρεώσεις μεταφοράς σήματος)

(2019/C 65/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

France Télévisions SA

κατά

Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

παρισταμένου του: Ministre de la Culture et de la Communication

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι επιχείρηση η οποία προσφέρει τη δυνατότητα παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο δεν πρέπει, εξ αυτού και μόνον του γεγονότος, να θεωρηθεί ως επιχείρηση η οποία παρέχει δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για τη διάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στο κοινό.
- 2) Οι διατάξεις της οδηγίας 2002/22, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται στο να επιβάλει ένα κράτος μέλος, σε κατάσταση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, υποχρέωση μεταφοράς σήματος σε επιχειρήσεις οι οποίες, χωρίς να παρέχουν δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, προσφέρουν τη δυνατότητα παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων σε συνεχή ροή και απευθείας στο διαδίκτυο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 256 της 7.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — S κατά EA, EB, EC

(Υπόθεση C-367/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε' — Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε' — Προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προελεύσεως — Αίτηση τροποποίησης των προδιαγραφών — Χοιρομέρι προερχόμενο από την περιοχή του Μέλανος Δρυμού, Γερμανία («Schwarzwälder Schinken») — Ρήτρες συσκευασίας εντός της περιοχής παραγωγής — Δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 ή του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012]

(2019/C 65/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

S

κατά

EA, EB, EC

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων, σε συνδυασμό με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1898/2006 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 510/2006, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, έχουν την έννοια ότι η απαίτηση να συσκευάζεται ένα προϊόν που φέρει προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη εντός της γεωγραφικής περιοχής της παραγωγής του δικαιολογείται, βάσει του προμνησθέντος άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο ε', εφόσον συνιστά αναγκαίο και όχι δυσανάλογο μέσο για τη διασφάλιση της ποιότητας του προϊόντος, την εγγύηση της προελεύσεώς του και την εξασφάλιση του ελέγχου των προδιαγραφών της προστατευόμενης γεωγραφικής ενδείξεως. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει αν, όσον αφορά την προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη «Schwarzwälder Schinken», η απαίτηση αυτή δικαιολογείται δρόντως από έναν εκ των προμνησθέντων σκοπών.

(¹) EE C 293 της 4.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt B κατά A-Brauerei

(Υπόθεση C-374/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Φόρος μεταβίβασης ακινήτων — Απαλλαγή — Μεταβιβάσεις της κυριότητας ακινήτου που επήλθαν λόγω πράξεων μετατροπής που διενεργήθηκαν εντός ορισμένων ομίλων εταιριών — Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» — Προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα — Δικαιολόγηση)

(2019/C 65/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt B

κατά

A-Brauerei

παρισταμένου του: Bundesministerium der Finanzen

Διατακτικό

Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι φορολογικό πλεονέκτημα, όπως αυτό της κύριας δίκης, το οποίο συνίσταται στην απαλλαγή από τον φόρο μεταβίβασης ακινήτων της μεταβίβασης της κυριότητας ακινήτου η οποία πραγματοποιήθηκε λόγω πράξης μετατροπής διενεργηθείσας αποκλειστικώς μεταξύ εταιριών του ίδιου ομίλου, συνδεόμενων με σχέση συμμετοχής κατά ποσοστό τουλάχιστον 95 % επί ελάχιστο και συνεχές διάστημα πέντε ετών πριν από την εν λόγω νομική πράξη και πέντε ετών μετά από αυτήν, δεν πληροί την προϋπόθεση του επιλεκτικού χαρακτήρα του πλεονεκτήματος, που θέτει η διάταξη αυτή.

(¹) EE C 309 της 18.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-375/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκατάστασης και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Τυχερά παιχνίδια — Παραχώρηση της διαχείρισης της υπηρεσίας του αυτοματοποιημένου παιχνιδιού λόττο και των λοιπών παιχνιδιών προκαθορισμένης απόδοσης, με βάση το μοντέλο του μοναδικού παραχωρησιούχου — Περιορισμός — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα)

(2019/C 65/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

κατά

Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

παρισταμένων των: Lottomatica SpA, Lottoitalia Srl

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει, για την παραχώρηση της διαχείρισης της υπηρεσίας του αυτοματοποιημένου παιχνιδιού λόττο και των λοιπών παιχνιδιών προκαθορισμένης απόδοσης, το μοντέλο του μοναδικού παραχωρησιούχου, σε αντίθεση με τα λοιπά παιχνίδια, προγνωστικά και στοιχήματα, στα οποία εφαρμόζεται το μοντέλο των περισσότερων του ενός παραχωρησιούχων, εφόσον το εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει ότι η εθνική ρύθμιση επιδιώκει πράγματι κατά τρόπο συνεπή και συστηματικό τους θεμιτούς σκοπούς τους οποίους επικαλείται το εμπλεκόμενο κράτος μέλος.
- 2) Τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ καθώς και οι αρχές της απαγόρευσης των διακρίσεων, της διαφάνειας και της αναλογικότητας έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν εθνική ρύθμιση και εκδιδόμενες προς εφαρμογή της πράξεις, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες προβλέπουν, για την παραχώρηση της διαχείρισης της υπηρεσίας του αυτοματοποιημένου παιχνιδιού λόττο και των λοιπών παιχνιδιών προκαθορισμένης απόδοσης, υψηλή τιμή βάσης του διαγωνισμού, υπό την προϋπόθεση ότι η τιμή αυτή διατυπώνεται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία και δικαιολογείται αντικειμενικά, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 3) Τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία περιλαμβάνεται σε συνοδευτικό της προκήρυξης διαγωνισμού υπόδειγμα σύμβασης παραχώρησης και προβλέπει την έκπτωση του παραχωρησιούχου από τη διαχείριση της υπηρεσίας του αυτοματοποιημένου παιχνιδιού λόττο και των λοιπών παιχνιδιών προκαθορισμένης απόδοσης:
 - σε κάθε περίπτωση παράβασης για την οποία η υπόθεση έχει παραπεμφθεί σε δικαστήριο και η οποία, λόγω της φύσης, της σοβαρότητας, του τρόπου διάπραξης της και της σχέσης της με το αντικείμενο της δραστηριότητας που έχει παραχωρηθεί, αποκλείει κατά την κρίση της αναθέτουσας αρχής την αξιοπιστία, τον επαγγελματισμό και την ηθική καταλληλότητα του παραχωρησιούχου,
 - ή εάν ο παραχωρησιούχος παραβιάζει τη νομοθεσία περί καταστολής των παράνομων, αθέμιτων και λαθραίων παιχνιδιών και, ειδικότερα, όταν ο παραχωρησιούχος, ο ίδιος ή μέσω εταιριών δικών του ή συνδεδεμένων με αυτόν, ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασής τους, εκμεταλλεύεται εμπορικά άλλα παιχνίδια δυνάμει να εξομοιωθούν με το αυτοματοποιημένο παιχνίδι λόττο και με τα λοιπά παιχνίδια προκαθορισμένης απόδοσης χωρίς να έχει λάβει την απαιτούμενη προς τούτο άδεια,

υπό την προϋπόθεση ότι οι ρήτρες αυτές είναι δικαιολογημένες, ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και σύμφωνες με την αρχή της διαφάνειας, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει υπό το πρίσμα των στοιχείων που περιέχει η παρούσα απόφαση.

(¹) EE C 330 της 2.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Torsten Hein κατά Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Υπόθεση C-385/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιτρέπει να ορίζεται με συλλογική σύμβαση ότι, σε περίπτωση εφαρμογής συστήματος εκ περιτροπής εργασίας, οι περίοδοι μη παροχής εργασίας λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των αποδοχών ετήσιας άδειας — Διαχρονικά αποτελέσματα των αποφάσεων περί ερμηνείας)

(2019/C 65/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Verden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Torsten Hein

κατά

Albert Holzkamm GmbH & Co.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, και το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει να ορίζεται με συλλογική σύμβαση ότι για τον υπολογισμό των απολαβών αδειας λαμβάνεται υπόψη η μείωση των αποδοχών του μισθωτού που οφείλεται στην ύπαρξη, εντός της περιόδου αναφοράς, ημερών κατά τις οποίες, λόγω της εφαρμογής συστήματος εκ περιτροπής εργασίας, δεν παρασχέθηκε εργασία, όπερ συνεπάγεται ότι ο μισθωτός εισπράττει για το χρονικό διάστημα της ελάχιστης ετήσιας άδειας που δικαιούται δυνάμει του ως άνω άρθρου 7, παράγραφος 1, απολαβές αδειας που υπολείπονται των τακτικών αποδοχών που λαμβάνει κατά τις περιόδους εργασίας. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να ερμηνεύσει την εθνική κανονιστική ρύθμιση, στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με το γράμμα και τον σκοπό της οδηγίας 2003/88, ώστε οι απολαβές αδειας που καταβάλλονται στους εργαζομένους για την ελάχιστη άδεια που προβλέπει το εν λόγω άρθρο 7, παράγραφος 1, να μην υπολείπονται του μέσου όρου των τακτικών αποδοχών που αυτοί εισέπραξαν κατά τις περιόδους παροχής εργασίας.
- 2) Δεν απαιτείται ο περιορισμός των διαχρονικών αποτελεσμάτων της παρούσας απόφασης και το δικαίο της Ένωσης αντιτίθεται στην εκ μέρους των εθνικών δικαστηρίων προστασία, βάσει του εθνικού δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των εργοδοτών προς την πάγια νομολογία των ανωτάτων εθνικών δικαστηρίων η οποία επιβεβαίωνε τη νομιμότητα των σχετικών με την άδεια μετ' αποδοχών όρων της συλλογικής συμβάσεως εργασίας για τον κατασκευαστικό τομέα.

(¹) EE C 318 της 25.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-412/17 και C-474/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 — Κοινοτικός κώδικας σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) — Άρθρα 20 και 21 — Κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα του χώρου Σένγκεν — Έλεγχοι εντός της επικράτειας κράτους μέλους — Μέτρα που έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο με αυτό των συνοριακών ελέγχων — Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει σε επιχείρηση εκμεταλλεύσεως λεωφορείων που διασχίζουν εσωτερικά σύνορα του χώρου Σένγκεν να ελέγχει τα διαβατήρια και τους τίτλους διαμονής των επιβατών — Κύρωση — Απειλή επιβολής χρηματικής ποινής]

(2019/C 65/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση των κυρίων δικών

Bundesrepublik Deutschland

κατά

Touring Tours und Travel GmbH (C-412/17), Sociedad de Transportes SA (C-474/17)

Διατακτικό

Το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία υποχρεώνει κάθε επιχείρηση μεταφορών με λεωφορεία που εκτελεί τακτικά διασυνοριακά δρομολόγια εντός του χώρου Σένγκεν με προορισμό το έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους να ελέγχει τα διαβατήρια και τους τίτλους διαμονής των επιβατών πριν από τη διέλευση εσωτερικών συνόρων, προκειμένου να αποτρέπεται η μεταφορά στην εθνική επικράτεια υπηκόων τρίτων χωρών που δεν έχουν τα ταξιδιωτικά αυτά έγγραφα, και η οποία επιτρέπει, προς εξασφάλιση της τηρήσεως της εν λόγω υποχρεώσεως ελέγχου, να εκδίδουν οι αστυνομικές αρχές απόφαση περί απαγορεύσεως τέτοιων μεταφορών, επ' απειλή χρηματικών ποινών, εις βάρος επιχειρήσεων μεταφορών ως προς τις οποίες διαπιστώνεται ότι έχουν μεταφέρει στο έδαφος αυτό υπηκόους τρίτων χωρών που δεν έχουν τα εν λόγω ταξιδιωτικά έγγραφα.

⁽¹⁾ EE C 330 της 2.10.2017.
EE C 382 της 13.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Δημοκρατία της Τσεχίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AREX CZ a.s. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-414/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημεία i και iii — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Ενδοκοινοτικές αποκτήσιμες αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Άρθρο 138, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο β' — Ενδοκοινοτικές παραδόσεις — Αλυσιδωτές συναλλαγές με ενιαία μεταφορά — Καταλογισμός της μεταφοράς — Μεταφορά υπό καθεστώς αναστολής της καταβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης — Επύρροη επί του χαρακτηρισμού ενδοκοινοτικής απόκτησης)

(2019/C 65/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud (Δημοκρατία της Τσεχίας)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AREX CZ a.s.

κατά

Odvolací finanční ředitelství

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο iii, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται σε ενδοκοινοτικές αποκτήσεις προϊόντων υποκείμενων σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης απαιτητούς στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού, οι οποίες πραγματοποιούνται από υποκείμενο στον φόρο, οι λοιπές αποκτήσεις του οποίου δεν υπόκεινται σε φόρο προστιθέμενης αξίας με βάση το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο iii, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι, όταν πρόκειται για αλυσιδωτές διαδοχικές συναλλαγές οι οποίες συνεπάγονται μία μόνον ενδοκοινοτική μεταφορά προϊόντων υποκείμενων σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης υπό καθεστώς αναστολής της καταβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, η απόκτηση που πραγματοποιείται από τον επιχειρηματία που είναι υπόχρεος για την καταβολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού της αποστολής ή της μεταφοράς των προϊόντων αυτών δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενδοκοινοτική απόκτηση υποκείμενη στον φόρο προστιθέμενης αξίας δυνάμει της ως άνω διατάξεως, όταν η μεταφορά αυτή δεν μπορεί να καταλογιστεί στην εν λόγω απόκτηση.
- 3) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι, όταν πρόκειται για αλυσίδα διαδοχικών αποκτήσεων οι οποίες αφορούν τα ίδια προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και οι οποίες συνεπάγονται μία μόνον ενδοκοινοτική μεταφορά των ως άνω προϊόντων υπό το καθεστώς αναστολής της καταβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, το γεγονός ότι τα εν λόγω προϊόντα μεταφέρονται υπό το καθεστώς αυτό δεν είναι καθοριστικό προκειμένου να διαπιστωθεί σε ποια απόκτηση πρέπει να καταλογιστεί η μεταφορά για την υπαγωγή στον φόρο προστιθέμενης αξίας δυνάμει της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 300 της 11.9.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Szeł Krajowej Administracji Skarbowej κατά Skarpa Travel sp. z o.o.

(Υπόθεση C-422/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Γενεσιουργός αιτία του φόρου — Ειδικό καθεστώς για τα πρακτορεία ταξιδιών — Άρθρα 65 και 308 — Περιθώριο κέρδους πρακτορείου ταξιδιών — Προσδιορισμός του περιθωρίου κέρδους — Είσπραξη προκαταβολών πριν από την παροχή ταξιδιωτικών υπηρεσιών από το πρακτορείο ταξιδιών — Πραγματικό κόστος με το οποίο επιβαρύνεται το πρακτορείο ταξιδιών]

(2019/C 65/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Szeł Krajowej Administracji Skarbowej

κατά

Skarpa Travel sp. z o.o.

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 65 και 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, έχουν την έννοια ότι, όταν πρακτορείο ταξιδιών το οποίο υπόκειται στο ειδικό καθεστώς των άρθρων 306 έως 310 εισπράττει προκαταβολή για τουριστικές υπηρεσίες που θα παράσχει στον ταξιδιώτη, ο φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) καθίσταται απαιτητός, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 65, κατά την εισπραξη της προκαταβολής, υπό την προϋπόθεση ότι κατά τον χρόνο αυτό οι τουριστικές υπηρεσίες που πρόκειται να παρασχεθούν έχουν καθοριστεί με ακρίβεια.
- 2) Το άρθρο 308 της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45, έχει την έννοια ότι το περιθώριο κέρδους του πρακτορείου ταξιδιών και, ως εκ τούτου, η βάση επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) σχηματίζεται από τη διαφορά μεταξύ του συνολικού ποσού που καταβάλλεται από τον ταξιδιώτη χωρίς ΦΠΑ και του πραγματικού κόστους εισροών με το οποίο επιβαρύνεται το πρακτορείο ταξιδιών για παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από άλλους υποκειμένους στον φόρο, στο μέτρο που ο ταξιδιώτης έχει άμεσο όφελος από τις πράξεις αυτές. Όταν το ύψος της προκαταβολής αντιστοιχεί στη συνολική τιμή ή σε σημαντικό τμήμα της συνολικής τιμής της τουριστικής υπηρεσίας και το πρακτορείο δεν έχει ακόμη επιβαρυνθεί με πραγματικό κόστος ή το κόστος με το οποίο έχει επιβαρυνθεί αποτελεί μικρό μόνον τμήμα του συνολικού κόστους που αντιστοιχεί στην υπηρεσία αυτή, καθώς επίσης και όταν κατά τον χρόνο της προκαταβολής δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί το πραγματικό ατομικό κόστος του ταξιδιού με το οποίο επιβαρύνεται το πρακτορείο, τότε το περιθώριο κέρδους μπορεί να προσδιοριστεί βάσει εκτίμησης του συνολικού πραγματικού κόστους με το οποίο θα επιβαρυνθεί εν τέλει το πρακτορείο. Σε μια τέτοια εκτίμηση το πρακτορείο πρέπει να λάβει υπόψη το κόστος με το οποίο έχει ενδεχομένως ήδη επιβαρυνθεί κατά τον χρόνο εισπραξης της προκαταβολής. Για τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους αφαιρείται από τη συνολική τιμή του ταξιδιού το εκτιμώμενο συνολικό πραγματικό κόστος, η δε βάση επιβολής του ΦΠΑ που πρέπει να καταβληθεί κατά την εισπραξη της προκαταβολής προκύπτει πολλαπλασιάζοντας το ποσό της προκαταβολής με το ποσοστό στο οποίο αντιστοιχεί, σε σχέση με τη συνολική τιμή του ταξιδιού, το κατά τα ανωτέρω περιθώριο κέρδους.

(¹) EE C 357 της 23.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Landgericht Tübingen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Südwestrundfunk κατά Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

(Υπόθεση C-492/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί — Χρηματοδότηση — Ρύθμιση κράτους μέλους η οποία υποχρεώνει κάθε ενήλικο που είναι κάτοχος οικίας στο εθνικό έδαφος να καταβάλλει εισφορά στους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς)

(2019/C 65/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Tübingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Südwestrundfunk

κατά

Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου [108 ΣΛΕΕ], έχει την έννοια ότι η τροποποίηση του καθεστώτος χρηματοδότησεως της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως ενός κράτους μέλους η οποία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, συνίσταται στην αντικατάσταση ενός ραδιοτηλεοπτικού τέλους που οφείλεται λόγω της κατοχής συσκευής οπτικοακουστικής λήψεως από εισφορά υπέρ της ραδιοτηλεοράσεως, που οφείλεται ιδίως λόγω της κατοχής οικίας ή επαγγελματικής εγκαταστάσεως, δεν συνιστά τροποποίηση υφιστάμενης ενισχύσεως, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, η οποία πρέπει να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

- 2) Τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία παρέχει στον δημόσιο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό κατά παρέκκλιση από το κοινό δίκαιο ορισμένες εξουσίες που του επιτρέπουν να διενεργεί ο ίδιος την αναγκαστική εκτέλεση για απαιτήσεις από οφειλόμενες εισφορές υπέρ της ραδιοτηλεοράσεως.

(¹) EE C 402 της 27.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesverfassungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Heinrich Weiss κ. λπ. — δικαστική διαδικασία η οποία κινήθηκε από Heinrich Weiss κ.λπ.

(Υπόθεση C-493/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Οικονομική και νομισματική πολιτική — Απόφαση (ΕΕ) 2015/774 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας — Κύρος — Πρόγραμμα αγοράς στοιχείων του ενεργητικού του δημόσιου τομέα στις δευτερογενείς αγορές — Άρθρα 119 και 127 ΣΛΕΕ — Αρμοδιότητες της ΕΚΤ και του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών — Διατήρηση της σταθερότητας των τιμών — Αναλογικότητα — Άρθρο 123 ΣΛΕΕ — Απαγόρευση νομισματικής χρηματοδότησης των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ]

(2019/C 65/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverfassungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber

Παρισταμένων των: Bundesregierung, Bundestag, Deutsche Bundesbank

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση των τεσσάρων πρώτων προδικαστικών ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της απόφασης (ΕΕ) 2015/774 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 4ης Μαρτίου 2015, σχετικά με πρόγραμμα αγοράς στοιχείων του ενεργητικού του δημόσιου τομέα στις δευτερογενείς αγορές, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΕΕ) 2017/100 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 11ης Ιανουαρίου 2017.
- 2) Το πέμπτο προδικαστικό ερώτημα είναι απαράδεκτο.

(¹) EE C 402 της 27.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του Marin-Simion Sut

(Υπόθεση C-514/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Άρθρο 4, σημείο 6 — Λόγος προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως — Αξιόποινη πράξη για την οποία επιβλήθηκε στερητική της ελευθερίας ποινή εντός του κράτους εκδόσεως του εντάλματος και η οποία τιμωρείται μόνο με ποινή προστίμου στο κράτος εκτελέσεως)

(2019/C 65/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marin-Simion Sut

Διατακτικό

Το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν, όπως συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης, το πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής είναι κάτοικος του κράτους μέλους εκτελέσεως και έχει, με το τελευταίο αυτό κράτος μέλος, οικογενειακούς, κοινωνικούς και επαγγελματικούς δεσμούς, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται, λόγω εκτιμήσεων σχετικών με την κοινωνική επανένταξη του εν λόγω προσώπου, να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος αυτού, έστω και αν η αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε το εν λόγω ένταλμα τιμωρείται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, μόνο με ποινή πρόστιμου, εφόσον, σύμφωνα με το ίδιο εθνικό δίκαιο, το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει την πραγματική εκτέλεση, εντός του κράτους μέλους αυτού, της στερητικής της ελευθερίας ποινής που έχει επιβληθεί στον εκζητούμενο, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 — Mykola Yanovych Azarov κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**(Υπόθεση C-530/17 P) (¹)**

(Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Καταχώριση του ονόματος του αναιρεσείοντος στον κατάλογο — Απόφαση αρχής τρίτου κράτους — Υποχρέωση του Συμβουλίου να εξακριβώσει ότι η απόφαση αυτή ελήφθη υπό συνθήκες σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2019/C 65/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Mykola Yanovych Azarov (εκπρόσωποι: A. Egger και G. Lansky, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. P. Hix και F. Naert)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Ιουλίου 2017, Azarov κατά Συμβουλίου (T-215/15, EU:T:2017:479).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, κατά το μέρος που αφορούν τον Mykola Yanovych Azarov.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας.

(¹) EE C 374 της 6.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alpenchalets Resorts GmbH κατά Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Υπόθεση C-552/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Ειδικό καθεστώς για τα πρακτορεία ταξιδίων — Παροχή κατοικίας διακοπών που εκμισθώνεται από άλλους υποκείμενους στον φόρο — Πρόσθετες παροχές — Κύριες και παρεπόμενες υπηρεσίες — Μειωμένοι φορολογικοί συντελεστές — Καταλύματα που παρέχονται από πρακτορείο ταξιδίων ιδίω ονόματι]

(2019/C 65/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alpenchalets Resorts GmbH

κατά

Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι απλώς και μόνον η διάθεση από ένα πρακτορείο ταξιδίων μιας κατοικίας διακοπών που εκμισθώνεται από άλλους υποκείμενους στον φόρο ή μια τέτοια διάθεση κατοικίας διακοπών συνοδευόμενη από πρόσθετες παροχές, ανεξαρτήτως της σημασίας των εν λόγω πρόσθετων παροχών, αποτελούν εκάστη μια ενιαία υπηρεσία που εμπίπτει στο ειδικό καθεστώς για τα πρακτορεία ταξιδίων.
- 2) Το άρθρο 98, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι η παροχή υπηρεσιών από τα πρακτορεία ταξιδίων η οποία συνίσταται στην παροχή καταλυμάτων διακοπών, και η οποία εμπίπτει στο άρθρο 307 της οδηγίας αυτής, δεν μπορεί να υπαχθεί σε μειωμένο συντελεστή ή σε έναν από τους μειωμένους συντελεστές που διαλαμβάνονται στην πρώτη διάταξη.

⁽¹⁾ EE C 437 της 18.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Högsta domstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Imran Syed

(Υπόθεση C-572/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Δικαίωμα διανομής — Παραποίηση/απομίμηση σήματος — Εμπορεύματα φέροντα σχέδιο προστατευόμενο από δικαίωμα του δημιουργού, τα οποία προορίζονται για πώληση — Αποθήκευση για εμπορικούς σκοπούς — Αποθήκη σε διαφορετικό χώρο από τον τόπο πωλήσεως)

(2019/C 65/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της ποινικής δίκης

Imran Syed

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι η εκ μέρους εμπόρου αποθήκευση εμπορευμάτων που φέρουν σχέδιο προστατευόμενο από δικαίωμα του δημιουργού στο έδαφος του κράτους μέλους αποθήκευσης μπορεί να συνιστά προσβολή του αποκλειστικού δικαιώματος διανομής, όπως ορίζεται από τη διάταξη αυτή, όταν ο ως άνω έμπορος προσφέρει προς πώληση σε κατάσταση, χωρίς την άδεια του κατόχου του δικαιώματος του δημιουργού, εμπορεύματα πανομοιότυπα με εκείνα που αποθηκεύει, υπό την προϋπόθεση ότι τα αποθηκευμένα εμπορεύματα προορίζονται πράγματι προς πώληση στο έδαφος του κράτους μέλους όπου προστατεύεται το σχέδιο αυτό. Η απόσταση μεταξύ του τόπου αποθήκευσης και του τόπου πώλησης δεν συνιστά, αφ' εαυτής, καθοριστικό στοιχείο για να κριθεί αν τα αποθηκευμένα εμπορεύματα προορίζονται προς πώληση στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) EE C 412 της 4.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Francesca Cadeddu κατά Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna — Agenzia regionale per il lavoro

(Υπόθεση C-667/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 — Άρθρο 2, σημείο 4 — Έννοια του «δικαιούχου» — Άρθρο 80 — Απαγόρευση αφαιρέσεως ποσού ή παρακρατήσεως επί των καταβαλλόμενων ποσών — Άλλη ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος — Έννοια — Υποτροφία συγχρηματοδοτούμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Εξομοίωση με εισοδήματα από μισθωτή εργασία — Παρακράτηση έναντι οφειλομένου φόρου εισοδήματος προσαυξημένη κατά τον πρόσθετο περιφερειακό φόρο και τον πρόσθετο δημοτικό φόρο]

(2019/C 65/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Francesca Cadeddu

κατά

Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna — Agenzia regionale per il lavoro

Διατακτικό

Το άρθρο 80 του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική φορολογική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία υπόκεινται στον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων τα ποσά που τους χορηγούνται ως υποτροφίες από τον δημόσιο φορέα που είναι αρμόδιος για την υλοποίηση του έργου το οποίο επελέγη από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού, και χρηματοδοτήθηκε με κεφάλαια των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων.

(¹) EE C 52 της 12.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunalul Mureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Arcom Select SA

(Υπόθεση C-17/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 19 και 29 καθώς και άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ' — Μεταβίβαση συνόλου ή μέρους συνόλου αγαθών — Απαλλαγή της μισθώσεως ακινήτων — Σύμβαση μισθώσεως αφορώσα ακίνητο που χρησιμοποιείται για εμπορική εκμετάλλευση και τα κινήτα αγαθά που απαιτούνται για την εν λόγω εκμετάλλευση — Παροχές σχετικές με το ακίνητο για τις οποίες έλαβε χώρα έκπτωση του ΦΠΑ — Διακανονισμός]

(2019/C 65/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Mureș

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Arcom Select SA

Διατακτικό

- 1) Η έννοια της «μεταβιβάσεως συνόλου ή μέρους συνόλου αγαθών» του άρθρου 19 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να ερμηνευθεί ως μη καλύπτουσα την πράξη με την οποία ακίνητο που χρησιμοποιείται για εμπορική εκμετάλλευση εκμισθώνεται μαζί με όλον τον εξοπλισμό και τα αναλώσιμα αγαθά που απαιτούνται για την εν λόγω εκμετάλλευση, ακόμη και αν ο μισθωτής συνεχίζει τη δραστηριότητα του εκμισθωτή υπό τον ίδιο διακριτικό τίτλο.
- 2) Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2006/112 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σύμβαση μισθώσεως που αφορά ακίνητο που χρησιμοποιείται για εμπορική εκμετάλλευση καθώς και όλον τον εξοπλισμό και τα αναλώσιμα αγαθά που απαιτούνται για την εν λόγω εκμετάλλευση συνιστά ενιαία παροχή στο πλαίσιο της οποίας η εκμίσθωση του ακινήτου αποτελεί την κύρια παροχή.

⁽¹⁾ EE C 123 της 9.4.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Αυστρίας

(Υπόθεση C-51/18) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Διοικητική πρακτική η οποία συνίσταται στην επιβολή ΦΠΑ στην αμοιβή που οφείλεται βάσει του δικαιώματος παρακολούθησεως στον δημιουργό πρωτότυπου έργου τέχνης]

(2019/C 65/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Gossement και B. R. Killmann,)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: G. Hesse)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, προβλέποντας ότι η αμοιβή που οφείλεται βάσει του δικαιώματος παρακολούθησης του δημιουργού πρωτότυπου έργου τέχνης υπόκειται σε φόρο προστιθέμενης αξίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (Ολομέλεια) της 10ης Δεκεμβρίου 2018 [αίτηση του Court of Session (Σκωτία) (Εδιμβούργο — Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Andy Wightman κ.λπ. κατά Secretary of State for Exiting the European Union

(Υπόθεση C-621/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 50 ΣΕΕ — Γνωστοποίηση από κράτος μέλος της πρόθεσής του να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Συνέπειες της γνωστοποίησης — Δικαίωμα μονομερούς ανάκλησης της γνωστοποίησης — Προϋποθέσεις)

(2019/C 65/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Session (Σκωτία), Εδιμβούργο

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

κατά

Secretary of State for Exiting the European Union

παρισταμένων των: Chris Leslie, Tom Brake

Διατακτικό

Το άρθρο 50 ΣΕΕ έχει την έννοια ότι, όταν ένα κράτος μέλος έχει γνωστοποιήσει, βάσει της διάταξης αυτής, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο την πρόθεσή του να αποχωρήσει από την Ένωση, το εν λόγω άρθρο επιτρέπει στο κράτος μέλος, ενόσω δεν έχει τεθεί σε ισχύ συμφωνία αποχώρησης συναφθείσα μεταξύ του ίδιου και της Ένωσης ή, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, εφόσον δεν έχει παρέλθει η διετής προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, υπό την επιφύλαξη τυχόν παρατάσεων της κατ' εφαρμογήν της προαναφερθείσας παραγράφου, να ανακαλέσει μονομερώς, με τρόπο κατηγορηματικό και ανεπιφύλακτο, τη γνωστοποίησή του με έγγραφο προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατόπιν απόφασης για ανάκληση την οποία το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει λάβει σύμφωνα με τους συνταγματικούς του κανόνες. Με την ανάκληση επιβεβαιώνεται ότι το ενδιαφερόμενο κράτος εξακολουθεί να αποτελεί μέλος της Ένωσης υπό όρους αμετάβλητους όσον αφορά την ιδιότητά του ως κράτους μέλους και ότι περατώνεται η διαδικασία αποχώρησης.

⁽¹⁾ EE C 445 της 10.12.2018.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați (Ρουμανία) στις 5 Ιουνίου 2018 — Uniunea Națională a Barourilor din România κατά Marcel-Vasile Holunga

(Υπόθεση C-370/18)

(2019/C 65/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul de Arbitraj Instituționalizat Galați

Διάδικοι

Ενάγουσα: Uniunea Națională a Barourilor din România

Εναγόμενος: Marcel-Vasile Holunga

Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 2018, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι προδήλως απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιουνίου 2018 η Senetic S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-207/17, Senetic κατά EUIPO

(Υπόθεση C-408/18 P)

(2019/C 65/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Senetic S.A. (εκπρόσωπος: M. Krekora, adwokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, HP Hewlett Packard Group LLC

Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 2018 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Ιουνίου 2018 η Senetic S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 24 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-208/17, Senetic κατά EUIPO

(Υπόθεση C-409/18 P)

(2019/C 65/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Senetic S.A. (εκπρόσωπος: M. Krekora, adwokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, HP Hewlett Packard Group LLC

Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 2018 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Αυγούστου 2018 η Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 14 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-165/17, Emcur κατά EUIPO

(Υπόθεση C-533/18 P)

(2019/C 65/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (εκπρόσωπος: K. Bröcker, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 8ης Ιανουαρίου 2019 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Słupsku (Πολωνία) στις 11 Οκτωβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά JI

(Υπόθεση C-634/18)

(2019/C 65/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Słupsku

Ποινική διαδικασία κατά

JI

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο κανόνας δικαίου της Ένωσης που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών⁽¹⁾, την έννοια ότι οι διατάξεις αυτές δεν αντιτίθενται στη δυνατότητα του εθνικού δικαστηρίου να ερμηνεύει κατά περίπτωση τον όρο «σημαντική ποσότητα ναρκωτικών» στο πλαίσιο εξατομικευμένης εκτιμήσεως, χωρίς να οφείλει, για την εκτίμηση αυτή, να εφαρμόσει οποιοδήποτε αντικειμενικό κριτήριο, ιδίως δε να διαπιστώσει ότι ο δράστης έχει στην κατοχή του ναρκωτικά προκειμένου να τελέσει μία από τις πράξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, και συγκεκριμένα παραγωγή, προσφορά, διάθεση προς πώληση, διανομή, μεσιτεία, παράδοση υπό οποιοσδήποτε συνθήκες;
- 2) Δεδομένου ότι ο πολωνικός νόμος για την καταπολέμηση της χρήσεως εξαρτησιογόνων ουσιών δεν διευκρινίζει τί ακριβώς νοείται ως σημαντική ποσότητα ναρκωτικών και καταλείπει το ζήτημα αυτό στην ερμηνεία του επιλαμβανόμενου κάθε συγκεκριμένης υποθέσεως δικαστηρίου εντός των ορίων της «εξουσίας εκτιμήσεως του δικαστή», είναι τα μέσα ένδικης προστασίας, τα οποία είναι αναγκαία προς διασφάλιση της ουσιαστικής και αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων δικαίου της Ένωσης που περιλαμβάνονται στην απόφαση-πλαisiού 2004/757/ΔΕΥ, και ειδικότερα στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', [της αποφάσεως-πλαisiού] αυτής, επαρκή προκειμένου να διασφαλίσουν στους Πολωνούς πολίτες την αποτελεσματική προστασία που απορρέει από τους κανόνες δικαίου της Ένωσης οι οποίοι θεσπίζουν τις ελάχιστες διατάξεις σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών;
- 3) Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης και ειδικότερα με τον κανόνα που περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757/ΔΕΥ, η εθνική διάταξη του άρθρου 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσεως εξαρτησιογόνων ουσιών και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, συνάδει η εκ μέρους των πολωνικών εθνικών δικαστηρίων ερμηνεία του όρου «σημαντική ποσότητα ψυχοτρόπων ουσιών και ναρκωτικών» προς τον κανόνα δικαίου της Ένωσης κατά τον οποίο όποιος διαπράττει το έγκλημα της κατοχής μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών προκειμένου να τελέσει τις πράξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαisiού 2004/757/ΔΕΥ τιμωρείται με βαρύτερη ποινή;

- 4) Συνάδει με την αρχή της ισότητας και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων (άρθρο 14 [της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών], άρθρα 20 και 21 [του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης] σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της [Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση]) το άρθρο 62, παράγραφος 2, του νόμου για την καταπολέμηση της χρήσεως εξαρτησιογόνων ουσιών, το οποίο προβλέπει βαρύτερη ποινή για το έγκλημα της κατοχής σημαντικής ποσότητας ψυχοτρόπων ουσιών και ναρκωτικών, όπως ο όρος αυτός ερμηνεύεται από τα πολωνικά εθνικά δικαστήρια;

(¹) ΕΕ 2004, L 335, σ. 8.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Chełmnie (Πολωνία) στις 29 Οκτωβρίου 2018 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά ZP

(Υπόθεση C-671/18)

(2019/C 65/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Chełmnie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούν: Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Καθού: ZP

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο θ', σημείο iii, και το άρθρο 20, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισεως επί χρηματικών ποινών (¹), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (²) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο), την έννοια ότι το αρμόδιο δικαστήριο έχει εξουσία να αρνηθεί την εκτέλεση αποφάσεως μη δικαστικής αρχής του κράτους εκδόσεως, όταν κρίνει ότι η κοινοποίηση της αποφάσεως έλαβε χώρα κατά τρόπο που προσβάλλει το δικαίωμα αποτελεσματικής άμυνας του ενδιαφερομένου ενώπιον δικαστηρίου;
- 2) Ειδικότερα: Μπορεί η άρνηση να βασιστεί στη διαπίστωση ότι παρά τη συμμόρφωση προς τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο κράτος εκδόσεως για την κοινοποίηση και τις προθεσμίες για την προσβολή αποφάσεως κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', σημεία ii και iii, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ, ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος εκτελέσεως, δεν είχε στην πραγματικότητα τη δυνατότητα να υπεραμυνθεί αποτελεσματικά των δικαιωμάτων του κατά την προ της ασκήσεως προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου διαδικασία, διότι η προθεσμία προκειμένου να αντιδράσει με τον κατάλληλο τρόπο στην κοινοποίηση της αποφάσεως περί επιβολής ποινής ήταν ανεπαρκής;
- 3) Μπορεί η έκταση της δικαστικής προστασίας που παρέχεται στα πρόσωπα στα οποία επιβάλλεται χρηματική ποινή ή πρόστιμο, δυνάμει του άρθρου 3 της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, να εξαρτηθεί από το εάν η ποινή ή το πρόστιμο επιβάλλεται στο πλαίσιο διοικητικής ή ποινικής διαδικασίας;

- 4) Υπό το φως των σκοπών και των αρχών που κατοχυρώνονται στην απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, μεταξύ άλλων στο άρθρο της 3, επιτρέπεται η εκτέλεση των αποφάσεων οι οποίες εκδόθηκαν από μη δικαστικές αρχές βάσει των διατάξεων του κράτους εκδόσεως, κατά τις οποίες ευθύνη για την παράβαση των κανόνων οδικής κυκλοφορίας υπέχει το πρόσωπο στο όνομα του οποίου έχει ταξινομηθεί το όχημα, και ως εκ τούτου των αποφάσεων που βασίζονται αποκλειστικά σε δεδομένα που αποκτήθηκαν στο πλαίσιο διασυνοριακής ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων, χωρίς να έχει διεξαχθεί οιαδήποτε έρευνα στην υπόθεση αυτή και ιδίως χωρίς να έχει διαπιστωθεί η ταυτότητα του πραγματικού παραβάτη;

(¹) ΕΕ L 76, σ. 16.

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαisiών 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, δια του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24)

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις
6 Νοεμβρίου 2018 — TK κατά Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA**

(Υπόθεση C-708/18)

(2019/C 65/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: TK

Εναγομένη: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 8 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ (¹) για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ήτοι στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του νόμου 677/2001 και στο άρθρο 6 της αποφάσεως 52/2012 της ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal) [Εθνικής Αρχής εποπτείας της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, Ρουμανία], η οποία προβλέπει τη δυνατότητα να χρησιμοποιείται βιντεοπαρακολούθηση για την κατοχύρωση της ασφάλειας και της προστασίας των προσώπων, των περιουσιακών στοιχείων και των τιμαλφών και την επιδίωξη εννόμων συμφερόντων, χωρίς τη συγκατάθεση του προσώπου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα;
- 2) Έχουν τα άρθρα 8 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι ο περιορισμός των δικαιωμάτων και των ελευθεριών μέσω της βιντεοπαρακολούθησεως είναι σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας, πληροί την απαίτηση της αναγκαιότητας και υπηρετεί σκοπούς γενικού συμφέροντος ή την ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων προσώπων, όταν ο φορέας δύναται να λάβει άλλα μέτρα για την προστασία του εν λόγω εννόμου συμφέροντος;
- 3) Έχει το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την έννοια ότι το «έννομο συμφέρον» του υπευθύνου της επεξεργασίας πρέπει να είναι αποδεδειγμένο, ενεστώσ και πραγματικό κατά τον χρόνο της επεξεργασίας;

- 4) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 95/46/EK για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την έννοια ότι η επεξεργασία (βιντεοπαρακολούθηση) είναι υπερβολική ή ακατάλληλη όταν ο φορέας δύναται να λάβει άλλα μέτρα για την προστασία του εν λόγω εννόμου συμφέροντος;

(¹) Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 14 Νοεμβρίου 2018 — CT κατά Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul Soluționare Contestații 1

(Υπόθεση C-716/18)

(2019/C 65/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Timișoara

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: CT

Εφεσίβλητοι: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin — Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul Soluționare Contestații 1

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε περιπτώσεις παρόμοιες με αυτές της επίδικης διαφοράς, στις οποίες ένα φυσικό πρόσωπο αναπτύσσει οικονομική δραστηριότητα μέσω της ασκήσεως πλειόνων ελεύθερων επαγγελματιών, καθώς και μέσω της εκμίσθωσης ακινήτου, αντλώντας κατά αυτόν τον τρόπο έσοδα διαρκούς χαρακτήρα, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 288 [παράγραφος 1], σημείο 4 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ) σειρά L, αριθ. 347, της 11ης Δεκεμβρίου 2006 (¹), επιβάλλουν τον προσδιορισμό συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας ως κύριας δραστηριότητας, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η εκμίσθωση μπορεί να χαρακτηριστεί ως παρεπόμενη πράξη της και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, βάσει ποιων κριτηρίων μπορεί να προσδιοριστεί η εν λόγω κύρια δραστηριότητα, ή πρέπει οι ως άνω διατάξεις να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το σύνολο των επαγγελματικών δραστηριοτήτων μέσω των οποίων αναπτύσσεται η οικονομική δραστηριότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου αποτελεί «κύρια δραστηριότητα»;
- 2) Στην περίπτωση που το ακίνητο το οποίο έχει εκμισθώσει ένα φυσικό πρόσωπο σε τρίτους δεν προορίζεται και δεν χρησιμοποιείται για την άσκηση των λοιπών οικονομικών δραστηριοτήτων του εν λόγω προσώπου, μην καθιστώντας κατά αυτόν τον τρόπο δυνατή τη θεμελίωση ενός συνδέσμου μεταξύ του εκμισθωμένου ακινήτου και της ασκήσεως των διάφορων επαγγελματιών του εν λόγω προσώπου, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 288, [παράγραφος 1], σημείο 4 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ) σειρά L, αριθ. 347, της 11ης Δεκεμβρίου 2006, επιτρέπουν τον χαρακτηρισμό της εκμίσθωσης ως «παρεπόμενης πράξεως», με αποτέλεσμα να εξαιρείται η εν λόγω εκμίσθωση από τον υπολογισμό του κύκλου εργασιών που χρησιμεύει ως σημείο αναφοράς για την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος απαλλαγής για τις μικρές επιχειρήσεις;

- 3) Στην ως άνω περίπτωση του δεύτερου ερωτήματος, πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκεί επιρροή για τον χαρακτηρισμό της πράξεως εκμισθώσεως ως «παρεπόμενης» το γεγονός ότι αυτή πραγματοποιήθηκε υπέρ ενός τρίτου, νομικού προσώπου στο οποίο το φυσικό πρόσωπο έχει την ιδιότητα του εταίρου και διαχειριστή, και το οποίο νομικό πρόσωπο έχει την μόνιμη έδρα του στο επίμαχο ακίνητο και ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα του ίδιου χαρακτήρα με την επαγγελματική δραστηριότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2018 η Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-737/14, Vnesheconombank (VEB) κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-731/18 P)

(2019/C 65/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga και J. Iriarte Ángel, abogados)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-737/14·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς δεχόμενο τα αιτήματα της προσφεύγουσας, νυν ανααιρεσείουσας, στην επίδικη υπόθεση, ήτοι: να ακυρώσει το άρθρο 1 της Απόφασης 2014/512/ΚΕΠΠΑ (¹) της 31ης Ιουλίου 2014, το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 (²) της 31ης Ιουλίου 2014, το νέο άρθρο 1 σύμφωνα με την Απόφαση 2014/659/ΚΕΠΠΑ (³) της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 και το νέο άρθρο 5 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 960/2014 (⁴) της 8ης Σεπτεμβρίου 2014, καθόσον αφορούν τη VEB, και να διαγράψει την επωνυμία της από τα αντίστοιχα παραρτήματα των ως άνω διατάξεων στα οποία περιέχεται·
- να καταδικαστεί το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους:

1. Πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον με την απόφαση κρίθηκε εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως.
2. Πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον με την απόφαση κρίθηκε εσφαλμένως ότι δεν συντρέχει πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίζονται οι σχετικές διατάξεις των προσβαλλομένων πράξεων, πράγμα που συνιστά επίσης κατάχρηση εξουσίας.
3. Πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον με την απόφαση κρίθηκε εσφαλμένως ότι δεν προβλήθηκε το δικαίωμα στην αποτελεσματική ένδικη προστασία.

4. Πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον με την απόφαση κρίθηκε εσφαλμένως ότι δεν προσβλήθηκε το δικαίωμα της VEB στην ιδιοκτησία, πράγμα που συνιστά επίσης παραβίαση της αρχής της ισότητας.

- (¹) Απόφαση 2014/512/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 229, σ. 13).
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 229, σ. 1).
- (³) Απόφαση 2014/659/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/512/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 271, σ. 54).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΕ) 960/2014 του Συμβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2014, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 833/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 271, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) στις 30 Νοεμβρίου 2018 — Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) κατά Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Υπόθεση C-753/18)

(2019/C 65/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Ανααιρεσίβλητες: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η εκμίσθωση αυτοκινήτων στον βασικό εξοπλισμό των οποίων περιλαμβάνονται ραδιοφωνικοί δέκτες την έννοια ότι το πρόσωπο το οποίο εκμισθώνει τα αυτοκίνητα συνιστά χρήστη που προβαίνει σε πράξη παρουσιάσεως στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 (¹) και κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 (²);
- 2) Ποια σημασία έχουν, εάν έχουν σημασία, ο όγκος των δραστηριοτήτων μισθώσεως αυτοκινήτων και η διάρκεια των μισθώσεων;

(¹) Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10).

(²) Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ 2006, L 376, σ. 28).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Judecătoria Rădăuți (Ρουμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2018 — OF κατά PG

(Υπόθεση C-759/18)

(2019/C 65/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Rădăuți

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: OF

Εναγόμενη: PG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η μη προβολή, εκ μέρους του εναγόμενου, ενστάσεως ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας των ρουμανικών δικαστηρίων να επιληφθούν υποθέσεως με αντικείμενο «διαζύγιο στην περίπτωση υπάρξεως ανηλικού τέκνου» ισοδυναμεί με σιωπηρή συναίνεσή του να εξεταστεί η υπόθεση από το δικαστήριο στο οποίο απευθύνθηκε ο ενάγων, στην περίπτωση που οι διάδικοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω, στην Ιταλία) και η αγωγή διαζυγίου ασκήθηκε ενώπιον δικαστηρίου του κράτους της ιθαγένειας των διαδίκων;
- 2) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, και το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο δικαστής οφείλει ή δύναται να εξετάσει αυτεπαγγέλτως ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας των ρουμανικών δικαστηρίων να επιληφθούν υποθέσεως με αντικείμενο «διαζύγιο στην περίπτωση υπάρξεως ανηλικού τέκνου», ελλείψει συμφωνίας των διαδίκων που διαμένουν σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω, στην Ιταλία) σχετικά με την επιλογή του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία (με αποτέλεσμα να απορριφθεί η αγωγή ως μη επιίπτουσα στη διεθνή δικαιοδοσία των ρουμανικών δικαστηρίων), κατά προτεραιότητα σε σχέση με τις διατάξεις του άρθρου 915, παράγραφος 2, του κώδικα πολιτικής δικονομίας, το οποίο επιτρέπει να προβληθεί ένσταση αποκλειστικής κατά τόπον αναρμοδιότητας του *Judecătoria Rădăuți* (πρωτοβάθμιο δικαστήριο του Rădăuți) (με αποτέλεσμα ότι πρέπει να απεκδυθεί της αρμοδιότητάς του υπέρ του *Judecătoria Sectorsului 5 București* [πρωτοβάθμιο δικαστήριο του πέμπτου τομέα του Βουκουρεστίου] και ότι η υπόθεση πρέπει να κριθεί επί της ουσίας), πολλώ δε μάλλον επειδή τα εν λόγω άρθρα είναι λιγότερο ευνοϊκά απ' ό,τι η εθνική νομοθεσία (το άρθρο 915, παράγραφος 2, του κώδικα πολιτικής δικονομίας);
- 3) Πρέπει η περιχόμενη στο άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 έκφραση «η αρμοδιότητα των εν λόγω δικαστηρίων έχει γίνει [...] κατ' άλλον ανεπιφύλακτο τρόπο αποδεκτή από τους συζύγους και από τους δικαιούχους της γονικής μέριμνας κατά την ημερομηνία που επελήφθη το δικαστήριο» να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση που οι διάδικοι οι οποίοι έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω, στην Ιταλία) έχουν επιλέξει ως έχον διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί αγωγής διαζυγίου δικαστήριο του κράτους της ιθαγένειάς τους (το *Judecătoria Rădăuți* [πρωτοβάθμιο δικαστήριο του Rădăuți, Ρουμανία]), το δικαστήριο αυτό αποκτά αυτομάτως διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επίσης επί των αιτημάτων σχετικά με «την άσκηση της γονικής μέριμνας, τη διαμονή του ανηλικού τέκνου και τον καθορισμό της συνεισφοράς των γονέων στα αναγκαία έξοδα για την ανατροφή και την εκπαίδευση του τέκνου»;
- 4) Πρέπει η έννοια της «γονικής μέριμνας» κατά το άρθρο 2, σημείο 7, και κατά το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 να ερμηνευθεί ως περιλαμβάνουσα επίσης την έννοια «γονική μέριμνα», κατά το άρθρο 483 του αστικού κώδικα, την έννοια «διαμονή του τέκνου», κατά το άρθρο 400 του αστικού κώδικα, και την έννοια «συνεισφορά των γονέων στα αναγκαία έξοδα για την ανατροφή και την εκπαίδευση του τέκνου» κατά το άρθρο 402 του αστικού κώδικα;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1).

Αίτηση αναρρέσεως που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2018 ο Jean-François Jalkh κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-26/17, Jalkh κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Jean-François Jalkh (εκπρόσωπος: F. Wagner, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 2018 το έβδομο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (T-26/17).

Ως εκ τούτου:

- Να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 2016 περί εγκρίσεως της εκθέσεως αριθ. A8-0319/2016 σχετικά με την αίτηση για την άρση της ασυλίας και των προνομίων του Jean-François JALIKH, μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- Να αποφανθεί κατά νόμον ως προς το ποσό που πρέπει να επιδικαστεί στον αναιρεσειόντα όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.
- Να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναρέσεως στηρίζονται σε παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, σε πλάνη περί το δίκαιο και σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, καθώς και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

1. Επί των εισαγωγικών παρατηρήσεων της αποφάσεως

Σε αντίθεση προς τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου που περιλαμβάνεται στη σκέψη 21 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η μη άρση της βουλευτικής ασυλίας δεν στερεί από τον διάδικο τη δυνατότητα να επιδιώξει στη Γαλλία, ασκώντας κατά βουλευτή αστικές και μόνον αξιώσεις, την αποκατάσταση της ζημίας του, στηριζόμενος σε υπαιτιότητα (άρθρο 1240 του Code civil [αστικού κώδικα]).

2. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που ανέλυσε το Γενικό Δικαστήριο

Η ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου είναι προϊόν συγχύσεως μεταξύ δύο διατάξεων. Το σημείο Η αποτελεί μέρος της συλλογιστικής που αναφέρεται στο άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, σχετικά με την έκφραση γνώμης, ενώ το Γενικό Δικαστήριο αναπτύσσει το σκεπτικό του σχετικά με το ίδιο ζήτημα στις σκέψεις 44 έως 46, αναφερόμενο στο άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, σχετικά με την ασυλία, το οποίο παραπέμπει στις σχετικές εθνικές διατάξεις.

3. Επί του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως που εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο

Το Γενικό Δικαστήριο λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως δεν αναγνωρίζει κανονιστική ισχύ στο Έγγραφο εργασίας της Γενικής Διευθύνσεως Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την «Βουλευτική ασυλία στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σειρά Νομικά θέματα» και δεν λαμβάνει υπόψη τις αρχές που μνημονεύονται σε αυτό, με αποτέλεσμα να εκτιμά εσφαλμένα το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης υποθέσεως.

4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως που εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο

- Επί της υφισταμένης πρακτικής των αποφάσεων του Κοινοβουλίου

Σε αντίθεση προς ό,τι δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, υπήρχε πάγια πρακτική των αποφάσεων του Κοινοβουλίου «συνιστάμενη στην απόρριψη των αιτήσεων για την άρση της βουλευτικής ασυλίας που βασίζονται σε περιστατικά που σχετίζονται με την πολιτική δραστηριότητα των βουλευτών», η οποία θα έπρεπε να το οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα σχετικά με την άρση της βουλευτικής ασυλίας.

- Επί του *fumus persecutionis*

Οι δικαστικές αρχές δεν ασκούν κανέναν έλεγχο όσον αφορά τον κομματικό ή μη χαρακτήρα ενώσεως, γεγονός που το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να λάβει υπόψη από την απλή ανάγνωση του νόμου της 29ης Ιουλίου 1881.

Το Γενικό Δικαστήριο μπορούσε να εξακριβώσει, από την εξέταση του ανακοινωθέντος του Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme (Εθνικού Γραφείου Επαγρυπνήσεως κατά του Αντισημιτισμού), τον κομματικό χαρακτήρα της ενώσεως αυτής η οποία ζητεί τη διάλυση του Front National και, συνεπώς, αποτελεί σαφώς πολιτικό αντίπαλο του Jean-François Jalkh.

Πρόκειται για σαφή περίπτωση *fumus persecutionis*.

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2018 ο Jean-François Jalkh κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-27/17, Jalkh κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Jean-François Jalkh (εκπρόσωπος: F. Wagner, avocat)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 2018 το έβδομο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (T-27/17).

Ως εκ τούτου:

— Να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 2016 περί εγκρίσεως της εκθέσεως αριθ. A8-0319/2016 σχετικά με την αίτηση για την άρση της ασυλίας και των προνομίων του Jean-François JALKH, μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

— Να αποφανθεί κατά νόμον ως προς το ποσό που πρέπει να επιδικαστεί στον αναιρεσειόντα όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.

— Να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναιρέσεως στηρίζονται σε παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, σε πλάνη περί το δίκαιο και σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, καθώς και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

1. Επί των εισαγωγικών παρατηρήσεων της απόφασεως

Σε αντίθεση προς τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου που περιλαμβάνεται στη σκέψη 21 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, η μη άρση της βουλευτικής ασυλίας δεν στερεί από τον διάδικο τη δυνατότητα να επιδιώξει στη Γαλλία, ασκώντας κατά βουλευτή αστικές και μόνον αξιώσεις, την αποκατάσταση της ζημίας του, στηριζόμενος σε υπαιτιότητα (άρθρο 1240 του Code civil [αστικού κώδικα]).

2. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που ανέλυσε το Γενικό Δικαστήριο

Η ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου είναι προϊόν συγχύσεως μεταξύ δύο διατάξεων. Το σημείο Η αποτελεί μέρος της συλλογιστικής που αναφέρεται στο άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, σχετικά με την έκφραση γνώμης, ενώ το Γενικό Δικαστήριο αναπτύσσει το σκεπτικό του σχετικά με το ίδιο ζήτημα στις σκέψεις 44 έως 46, αναφερόμενο στο άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, σχετικά με την ασυλία, το οποίο παραπέμπει στις σχετικές εθνικές διατάξεις.

3. Επί του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως που εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο

Το Γενικό Δικαστήριο λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως δεν αναγνωρίζει κανονιστική ισχύ στο Έγγραφο εργασίας της Γενικής Διευθύνσεως Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την «Βουλευτική ασυλία στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σειρά Νομικά θέματα» και δεν λαμβάνει υπόψη τις αρχές που μνημονεύονται σε αυτό, με αποτέλεσμα να εκτιμά εσφαλμένα το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης υποθέσεως.

4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως που εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο

— Επί της υφισταμένης πρακτικής των αποφάσεων του Κοινοβουλίου

Σε αντίθεση προς ό,τι δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, υπήρχε πάγια πρακτική των αποφάσεων του Κοινοβουλίου «συνιστάμενη στην απόρριψη των αιτήσεων για την άρση της βουλευτικής ασυλίας που βασίζονται σε περιστατικά που σχετίζονται με την πολιτική δραστηριότητα των βουλευτών», η οποία θα έπρεπε να το οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα σχετικά με την άρση της βουλευτικής ασυλίας.

— Επί του *fumus persecutionis*

Οι δικαστικές αρχές δεν ασκούν κανέναν έλεγχο όσον αφορά τον κομματικό ή μη χαρακτήρα ενώσεως, γεγονός που το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να λάβει υπόψη από την απλή ανάγνωση του νόμου της 29ης Ιουλίου 1881.

Το Γενικό Δικαστήριο μπορούσε να εξακριβώσει, από την εξέταση των διατυπώσεων της προσκλήσεως στο συνέδριο που οργάνωσε η Fédération des Maisons des Potes, τον κομματικό χαρακτήρα της ενώσεως αυτής η οποία αποτελεί πολιτικό αντίπαλο του Front National και του Jean-François Jalkh.

Πρόκειται για σαφή περίπτωση *fumus persecutionis*.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-29/17, RQ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-831/18 P)

(2019/C 65/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne, J. Baquero Cruz)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: RQ

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο πενταμελές τμήμα) της 24ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-29/17, κατά το μέρος που ακυρώνει την απόφαση C(2016) 1449 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2016, σχετικά με αίτηση άρσεως της ετεροδικίας του RQ·
- να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως του ανααιρεσίβλητου, η οποία είχε ασκηθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να αποφανθεί οριστικά επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως αναρέσεως, ή, σε περίπτωση κατά την οποία η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση από το Δικαστήριο, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί·
- να καταδικάσει τον πρωτοδικώς προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής τόσο όσον αφορά την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και όσον αφορά την ανααιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους:

1. Πρώτον, σε αντίθεση με το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή φρονεί ότι η απόφαση για την άρση της ετεροδικίας δεν αποτελεί βλαπτική πράξη για τον πρωτοδικώς προσφεύγοντα και δεν μπορεί, επομένως, να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως. Συνεπώς, κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέρος που έκρινε την προσφυγή παραδεκτή.
 2. Δεύτερον, η Επιτροπή φρονεί ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προβαίνει, όσον αφορά το δικαίωμα ακροάσεως, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαιώματος αυτού κατά το μέρος που στηρίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας) και της γενικής αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των οργάνων της Ένωσης και των αρχών των κρατών μελών.
 3. Τρίτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς της Επιτροπής εν προκειμένω, ως εκ του ότι εκτίμησε ότι η εν λόγω συμπεριφορά δεν ήταν επαρκής για να γίνει σεβαστό το δικαίωμα ακροάσεως του πρωτοδικώς προσφεύγοντος.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2018 — Coveris Rigid France κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-531/15) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των συσκευασιών τροφίμων για λιανική πώληση —
Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Αρχή της προσωποπαγούς ευθύνης —
Απουσία οικονομικής συνέχειας — Ίση μεταχείριση)

(2019/C 65/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coveris Rigid France, πρώην Coveris Rigid (Auneau) France (Auneau, Γαλλία) (εκπρόσωποι: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg και L. Stammwitz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, F. Jimeno Fernández και L. Wildpanner)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2015) 4336 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2015, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.39563 — Συσκευασία τροφίμων για λιανική πώληση), στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Coveris Rigid France στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2018 — Tomasz Kawałko/Trofeum κατά
EUIPO — Ferrero (KINDERPRAMS)

(Υπόθεση T-115/18) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος
της Ευρωπαϊκής Ένωσης KINDERPRAMS — Προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα Kinder —
Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ταυτότητα ή ομοιότητα των προϊόντων και
των υπηρεσιών — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού
(ΕΕ) 2017/1001]

(2019/C 65/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tomasz Kawałko/Trofeum (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Mokska δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Bonne και H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ferrero SpA (Alba, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Jacobacci και L. Ghedina, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1112/2017-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ferrero και Tomasz KawałkoTROFEUM.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Tomasz KawałkoTROFEUM στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 161 της 7.5.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — GM κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-539/16) (¹)

[Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του ΚΥΚ — Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 1023/2013 — Τύποι θέσης — Μεταβατικοί κανόνες για την κατάταξη σε τύπους θέσεως — Άρθρο 31 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ — Βοηθοί υπό μεταβατικό καθεστώς — Προαγωγή βάσει του άρθρου 45 του ΚΥΚ η οποία επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο της σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στον κατεχόμενο τύπο θέσεως — Αποκλεισμός των υπαλλήλων AST 9 από τη διαδικασία προαγωγής — Έλλειψη βλαπτικής πράξεως — Επιβεβαιωτική πράξη — Εκκρεμοδικία — Προδήλως απαράδεκτο — Άρθρο 129 του Κανονισμού Διαδικασίας — Ένσταση απαραδέκτου — Άρθρο 130 του Κανονισμού Διαδικασίας]

(2019/C 65/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: GM, GN, GO και GP (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall και G. Gattinara, στη συνέχεια C. Berardis-Kayser και G. Gattinara και, τέλος, G. Berscheid και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του εν λόγω θεσμικού οργάνου κατέταξε τους προσφεύγοντες στον τύπο θέσεως «βοηθός υπό μεταβατικό καθεστώς», με αποτέλεσμα την απώλεια, από 1ης Ιανουαρίου 2014, της δυνατότητάς τους για εξέλιξη στον ανώτερο βαθμό.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στο ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι GM, GN, GO και GP.
- 3) Οι GM, GN, GO και GP φέρουν το ήμισυ των δικαστικών εξόδων τους.
- 4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους όσον αφορά τις αντίστοιχες αιτήσεις τους παρεμβάσεως.

(¹) ΕΕ C 96 της 23.3.2015 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-16/15 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — QC κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου(Υπόθεση T-834/16) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016 — Δελτίο Τύπου — Έννοια της «διεθνούς συμφωνίας» — Προσδιορισμός του συντάκτη της πράξεως — Εμβέλεια της πράξεως — Σύνοδος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου — Σύνοδος των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται στις κτιριακές εγκαταστάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ιδιότητα των εκπροσώπων των κρατών μελών της Ένωσης κατά τη συνάντηση με τον εκπρόσωπο τρίτου κράτους — Άρθρο 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Αναρμοδιότητα)

(2019/C 65/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QC (εκπρόσωπος: X. Λαδής, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (εκπρόσωποι: S. Boelaert, M. Ιωσηφίδου και J.-P. Hix)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, συμφωνίας συναφθείσας, κατά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Δημοκρατίας της Τουρκίας στις 18 Μαρτίου 2016 και φέρουσας τον τίτλο «Δήλωση ΕΕ-Τουρκίας, 18 Μαρτίου 2016» και, αφετέρου, αίτημα, βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, να αναγνωριστεί ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παρέλειψε παρανόμως τη λήψη μέτρων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο QC και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 38 της 6.2.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-890/16) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακύρωσης — Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσια χρηματοδότηση της σταθερής σιδηροδρομικής-οδικής ζεύξης του Fehmarn Belt — Μεμονωμένες ενισχύσεις — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Αμιγώς επιβεβαιωτική πράξη — Προπαρασκευαστική πράξη — Απαράδεκτο)

(2019/C 65/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Scandlines Danmark ApS (Κοπεγχάγη, Δανία) και Scandlines Deutschland GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Sandberg-Mørch, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati και S. Noë)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Thorning, στη συνέχεια J. Nymann-Lindgren, επικουρούμενοι από τον R. Holdgaard, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εγγράφου της Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 2016 σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Δανία για τη χρηματοδότηση της σταθερής σιδηροδρομικής-οδικής ζεύξης του Fehmarn Belt.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η *Scandlines Danmark ApS* και η *Scandlines Deutschland GmbH* φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Scandlines Danmark και Scandlines Deutschland κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-891/16) (¹)

(Προσφυγή κατά παράλειψης — Κρατικές ενισχύσεις — Δημόσια χρηματοδότηση της σταθερής σιδηροδρομικής-οδικής ζεύξης του Fehmarn Belt — Μεμονωμένες ενισχύσεις — Θέση την οποία λαμβάνει η Επιτροπή — Απαράδεκτο)

(2019/C 65/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: *Scandlines Danmark ApS* (Κοπεγχάγη, Δανία) και *Scandlines Deutschland GmbH* (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Sandberg-Mørch, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati και S. Noë)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Thorning, στη συνέχεια J. Nymann-Lindgren, επικουρούμενοι από τον R. Holdgaard, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ με αίτημα να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρανόμως δεν αποσαφήνισε τη θέση της επί μέτρων ενίσχυσης σχετικών με τη χρηματοδότηση του σχεδιασμού, της κατασκευής και της εκμετάλλευσης της σταθερής σιδηροδρομικής-οδικής ζεύξης του Fehmarn Belt.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η *Scandlines Danmark ApS* και η *Scandlines Deutschland GmbH* φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

3) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Bowles κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-447/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Απόφαση διορισμού για τη θέση του συμβούλου του προέδρου και συντονιστή του συμβουλίου της διευθύνσεως — Έλλειψη βλαπτικής πράξεως — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη)

(2019/C 65/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Carlos Bowles (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: B. Ehlers και F. Malfrère, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και του άρθρου 50α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αίτημα, αφενός, την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ, της 31ης Ιανουαρίου 2017, περί διορισμού του M. S. στη θέση του συμβούλου του προέδρου και συντονιστή του συμβουλίου της διευθύνσεως, δεύτερον, της αποφάσεως περί μη διορισμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος στη θέση αυτή και, τρίτον, της αποφάσεως με την οποία δεν επιτράπη στον προσφεύγοντα-ενάγοντα να υποβάλει υποψηφιότητα για τη θέση αυτή και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως νόμω αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει τον Carlos Bowles στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — CheapFlights International κατά EUIPO — Momondo Group (Cheapflights)

(Υπόθεση T-565/17) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Cheapflights — Παραπομπή της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος ενώπιον του εξεταστή για εξέταση απόλυτων λόγων απαραδέκτου — Αμφισβήτηση από τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος — Αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως περιέχουσα εκτίμηση της εγκυρότητας του προγενέστερου σήματος — Αμφισβήτηση από τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος — Εν μέρει απαράδεκτο — Αντίθετα αιτήματα υποβαλλόμενα βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 — Ανάκληση της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Μερική κατάργηση δίκης]

(2019/C 65/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Momondo Group Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος προσφυγών μείζονος συνθέσεως του EUIPO της 1ης Ιουνίου 2017 (R 1893/2011-G), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της CheapFlights International και της Momondo Group.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής ως προς το μέρος που στρέφεται κατά της περατώσεως της διαδικασίας προσφυγής διά της απόφασης του τμήματος προσφυγών μείζονος συνθέσεως του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 1ης Ιουνίου 2017 (υπόθεση R 1893/2011-G), ως προς τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 16, 35 και 42, για τα οποία και τις οποίες το τμήμα ανακοπών είχε απορρίψει την ανακοπή της CheapFlights International Ltd.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη κατά τα λοιπά.
- 3) Η CheapFlights International φέρει, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του EUIPO.
- 4) Το EUIPO φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Euracoal κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-739/17) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον — Οδηγία 2010/75/ΕΕ — Συμπεράσματα για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές — Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/1442 — Πράξη που δεν επηρεάζει άμεσα τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο]

(2019/C 65/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (Woluwe-Saint-Pierre, Βέλγιο), Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein eV (Κολωνία, Γερμανία), Lausitz Energie Kraftwerke AG (Cottbus, Γερμανία), Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Γερμανία), eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: W. Spieth και N. Hellermann, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Becker και K. Petersen)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2017/1442 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2017, για τον καθορισμό των συμπερασμάτων για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (ΒΔΤ) βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά μεγάλες μονάδες καύσης (ΕΕ 2017, L 212, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν η Polska Grupa Energetyczna S.A. (PGE), η Γαλλική Δημοκρατία, η Elektrizny Opratovice, a.s., και η Saale Energie GmbH, η Sev.en EC, a.s., η Freistaat Sachsen, η Elektrizna Rožerady, a.s., το European Environmental Bureau (EEB) και η Client Earth.
- 3) Η association européenne du charbon et du lignite (Euracoal), η Deutscher Braunkohlen-Industrie — Verein eV, η Lausitz Energie Kraftwerke AG, η Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH και η eins energie in sachsen GmbH & Co. KG φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πλην των σχετικών με τις αιτήσεις παρεμβάσεως.
- 4) Η Euracoal, η Deutscher Braunkohlen-Industrie — Verein, η Lausitz Energie Kraftwerke, η Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft, η eins energie in sachsen, η Επιτροπή, η PGE, η Γαλλική Δημοκρατία, η Elektrizny Opratovice και η Saale Energie, η Sev.en EC, η Freistaat Sachsen, η Elektrizna Rožerady, το EEB και η Client Earth φέρουν έκαστος τα σχετικά με τις αιτήσεις παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 5 της 8.1.2018.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — Hamburg Beer Company κατά EUIPO
(Hamburg BEER COMPANY)**

(Υπόθεση T-5/18) (¹)

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Hamburg BEER COMPANY — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη»

(2019/C 65/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hamburg Beer Company GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönfleisch και M. Alber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 436/2017-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σημείου Hamburg BEER COMPANY ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως νόμω αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει τη Hamburg Beer Company GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 72 της 26.2.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — Hamburg Beer Company κατά EUIPO (Hamburg Beer Company)

(Υπόθεση T-6/18) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Hamburg Beer Company — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη»

(2019/C 65/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hamburg Beer Company GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönfleisch και M. Alber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση R 437/2017-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου Hamburg Beer Company ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως νόμω αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει την Hamburg Beer Company GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 26.2.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2018 — Sonova Holding κατά EUIPO (HEAR THE WORLD)

(Υπόθεση T-70/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HEAR THE WORLD — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 65/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sonova Holding AG (Stäfa, Ελβετία) (εκπρόσωποι: R. Pansch και A. Sabellek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl, D. Hanf και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Νοεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1645/2017-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου HEAR THE WORLD ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Sonova Holding AG* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 112 της 26.3.2018.

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Durand κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-702/18)**

(2019/C 65/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Pascal Durand (Παρίσι, Γαλλία) και επτά λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: O. Brouwer και E. Raedts, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αποφανθεί ότι το Κοινοβούλιο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 226, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 198, παράγραφος 4, του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθόσον η Διάσκεψη των Προέδρων δεν υπέβαλε στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής·
- επικουρικός, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι το έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2018 του Προέδρου του Κοινοβουλίου περιέχει κατηγορηματική και οριστική λήψη θέσεως, η οποία θέτει τέλος στην παράλειψη, να ακυρώσει την απόφαση που περιέχεται στο έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2018 περί μη υποβολής πρότασης στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων τυχόν παρεμβαίνοντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η Διάσκεψη των Προέδρων του Κοινοβουλίου υποχρεούνταν να διατυπώσει και να υποβάλει στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής σχετικά με την καλή μεταχείριση των ζώων κατά τη μεταφορά, όπως ζητήθηκε από 223 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δυνάμει του άρθρου 198, παράγραφος 4, του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και σύμφωνα με το άρθρο 226 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αρνητική απόφαση επ' αυτού συνιστά, κατά τους προσφεύγοντες, παράβαση των ως άνω άρθρων.

Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2018 — AMVAC Netherlands κατά EFSA**(Υπόθεση T-720/18)**

(2019/C 65/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: AMVAC Netherlands BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: C. Mereu, M. Grunchard και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της EFSA της 1ης Οκτωβρίου 2018, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 2 Οκτωβρίου 2018, σχετικά με την εκτίμηση επί των υποβληθέντων αιτημάτων εμπιστευτικότητας όσον αφορά την αίτηση για ανανέωση της εγκρίσεως του Ethorprophos ως δραστικής ουσίας.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται υπέρβαση εξουσίας (*ultra vires*)

- Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα έγγραφα που πρόκειται να δημοσιευθούν ως αποτέλεσμα της προσβαλλομένης αποφάσεως θα πρέπει να δημοσιευθούν αποκλειστικώς σε επεξεργασμένη μορφή, διότι η καθής προέβη σε ενέργεια (πρόταση ταξινόμησης ουσίας) η οποία ρητώς δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές της.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αποτέλεσμα διαδικασίας κατά την οποία τα δικαιώματά της άμυνας δεν έγιναν σεβαστά.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 63 του κανονισμού 1107/2009 ⁽¹⁾

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μέρος των εγγράφων που πρόκειται να δημοσιευθούν ως αποτέλεσμα της προσβαλλομένης αποφάσεως περιέχει πληροφορίες που προκύπτουν από εσφαλμένη και μονομερή εκτίμηση, η δε δημοσίευσή τους θα έπληττε τα εμπορικά συμφέροντα της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Intercontinental Exchange Holdings κατά EUIPO (BRENT)

(Υπόθεση T-725/18)

(2019/C 65/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Ατλάντα, Γεωργία, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: R. Hoy, Solicitor, και J. Bowhill, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BRENT — Υπ' αριθ. 16 710 014 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 624/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2018 — Melin κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-726/18)

(2019/C 65/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Joëlle Melin (Aubagne, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας και να κηρύξει παράνομα τα άρθρα 33 και 68 των MASD [μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών], ως εκ τούτου·
- να διαπιστώσει ότι η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 4ης Οκτωβρίου 2018 στερείται νομικής βάσεως·
- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 2018, που κοινοποιήθηκε με την αριθ. D316037 επιστολή της 10ης Οκτωβρίου 2018, και εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 68 της αποφάσεως 2009/C 159/01 του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και της 9ης Ιουλίου 2008, «σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», όπως έχει τροποποιηθεί, και με την οποία διαπιστώνεται οφειλή της προσφεύγουσας ύψους 130 339,35 ευρώ λόγω ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στο πλαίσιο της βουλευτικής επικουρίας και αιτιολογείται η απαίτηση εισπράξεώς της·
- να ακυρώσει το αριθ. 2018-1597 χρεωστικό σημείωμα με το οποίο γνωστοποιείται στην προσφεύγουσα η βεβαίωση οφειλής της κατόπιν της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 4ης Οκτωβρίου 2018, «επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών λόγω βουλευτικής επικουρίας, εφαρμογή του άρθρου 68 των MASD και των άρθρων 78-79 του δημοσιονομικού κανονισμού»·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας λόγω του ότι τα άρθρα 33 και 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών, που εγκρίθηκαν με την απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Μαΐου και της 9ης Ιουλίου 2008, παραβιάζουν τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ιδίως λόγω ελλείψεως σαφήνειας και ακρίβειας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση τύπου, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσδιορίζει με ακρίβεια τους λόγους αρνήσεως του παραδεκτού των εγγράφων που η προσφεύγουσα προσκόμισε ως αποδεικτικά στοιχεία της παρασχεθείσας εργασίας. Ως εκ τούτου, η απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη, κατά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κατοχυρώνει το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, καθόσον στην προσφεύγουσα δόθηκε η δυνατότητα να αναπτύξει μόνον γραπτώς, και όχι προφορικά, τις απόψεις της ενώπιον του Γενικού Γραμματέα.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Runnebaum Invest κατά EUIPO — Berg Toys Beheer (Bergsteiger)**(Υπόθεση T-736/18)**

(2019/C 65/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Runnebaum Invest GmbH (Dierholz, Γερμανία) (εκπρόσωπος: W. Prinz, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Berg Toys Beheer BV (Ede, Κάτω Χώρες)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Bergsteiger — Υπ' αριθ. 15 145 791 αίτηση καταχώρισης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 572/2018-4**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2018 — Dragnea κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-738/18)**

(2019/C 65/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Livi Dragnea (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωποι: B. O'Connor, Solicitor, και S. Gubel, δικηγόρος)*Καθής:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή**Αιτήματα**

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (OCM(2018)20575) που κοινοποιήθηκε στον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος με επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2018·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9, παράγραφοι 1, 2 και 4, του κανονισμού σχετικά με την OLAF ⁽¹⁾ και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος στο πλαίσιο των ερευνών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ακροάσεως και του σεβασμού του τεκμηρίου αθωότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως σχετικά με τις έρευνες καθώς και άρνηση κινήσεως έρευνας ως προς τη διεξαγωγή της έρευνας από την OLAF.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως σε έγγραφα που σχετίζονται με την έρευνα της OLAF.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2018 — Japan Tobacco κατά EUIPO — I.J. Tobacco Industry (I.J. TOBACCO INDUSTRY)

(Υπόθεση T-743/18)

(2019/C 65/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Japan Tobacco, Inc. (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: J. Gracia Albero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: I.J. Tobacco Industry FZE (Ras Al Khaimah, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε άσπρο και μαύρο χρώμα I.J. TOBACCO INDUSTRY — Υπ' αριθ. 16 003 551 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 979/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών και του τετάρτου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2018 — Oakley κατά EUIPO — Xuebo Ye (Απεικόνιση διακεκομμένης ελλειπτικής καμπύλης)**(Υπόθεση T-744/18)**

(2019/C 65/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: E. Ochoa Santamaría και I. Aragicio Martínez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Xuebo Ye (Wenzhou, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση διακεκομμένης ελλειπτικής καμπύλης) — Υπ' αριθ. 13 088 191 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 692/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή μαζί με όλα τα σχετικά έγγραφα,
- να δεχθεί τα προτεινόμενα αποδεικτικά μέσα,
- να δεχθεί την κρινόμενη προσφυγή, καθώς και να ακυρώσει και να κηρύξει ανίσχυρη την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2018 — Daimler κατά EUIPO (ROAD EFFICIENCY)**(Υπόθεση T-749/18)**

(2019/C 65/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daimler AG (Στουτγάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Kohl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ROAD EFFICIENCY — Υπ' αριθ. 15 814 536 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 2701/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 26ης Δεκεμβρίου 2018 — C&A κατά EUIPO (#BESTDEAL)

(Υπόθεση T-753/18)

(2019/C 65/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: C&A AG (Zug, Ελβετία) (εκπρόσωπος: P. Koch Moreno, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης #BESTDEAL, λευκού χρώματος — Υπ' αριθ. 17 681 826 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση R 1234/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί ως βάσιμους τους λόγους της προσφυγής και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση που αυτό παραστεί στην παρούσα διαδικασία.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισεως.
-

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2018 — Darmanin κατά EASO**(Υπόθεση T-116/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 152 της 30.4.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Shimano Europe (PRO)**(Υπόθεση T-122/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 142 της 23.4.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGC PARTNERS)**(Υπόθεση T-520/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 392 της 29.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO — Bankgirocentralen BGC (BGC BROKERAGE)**(Υπόθεση T-521/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 65/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 392 της 29.10.2018.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO —
Bankgirocentralen BGC (AUREL BGC)**

(Υπόθεση T-522/18) ⁽¹⁾

(2019/C 65/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 392 της 29.10.2018.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2018 — BGC Partners κατά EUIPO —
Bankgirocentralen BGC (BGCPRO)**

(Υπόθεση T-523/18) ⁽¹⁾

(2019/C 65/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 392 της 29.10.2018.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL